

KNJIGA PROROKA ISAIJE

GLAVA 1

Utvara Isaije sina Amosova, koju vidje za Judu i za Jerusalem za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh.

1:2 ^ujte, nebesa, i slu{aj, zemljo; jer Gospod govori: sinove odgojih i podigoh, a oni se odvrgo{e mene.

1:3 Vo poznaje gospodara svojega i magarac jaslje gospodara svojega, a Izrailj ne poznaje, narod moj ne razumije.

1:4 Da grje{na naroda! naroda ogrezla u bezakonju! sjemena zlikova~koga, sinova pokvarenijeh! ostavi{e Gospoda, prezre{e sveca Izrailjeva, otstupi{e natrag.

1:5 [to biste jo{ bili bijeni kad se sve vi{e odme}ete? Sva je glava bolesna i sve srce iznemoglo.

1:6 Od pete do glave nema ni{ta zdrava, nego uboj i modrice i rane gnojave, ni iscije|ene ni zavijene ni uljem zabl`ene.

1:7 Zemlja je va{a pusta, gradovi va{i ognjem popaljeni; va{e njive jedu tu|ini na va{e o~i, i pušto{ je kao {to opusto{avaju tu|ini.

1:8 I osta k{i Sionska kao koliba u vinogradu, kao sjenica u gradini od krastavaca, kao grad opkoljen.

1:9 Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo ostatka, bili bismo kao Sodom, izjedna~ili bismo se s Gomorom.

1:10 ^ujte rije~ Gospodnju, knezovi Sodomski, poslu{ajte zakon Boga na{ega, narode Gomorski!

1:11 [to }e mi mno{tvo `rtava va{i}ih? veli Gospod. Sit sam `rtava paljenica od ovnova i pretiline

od gojene stoke, i ne marim za krv jun~iju i jagnje}u i jare}u.

1:12 Kad dolazite da se poka`ete preda mnom, ko i{te to od vas, da gazite po mom trijemu?

1:13 Ne prinosite vi{e `rtve zaludne; na kad gadim se; a o mladinama i subotama i o sazivanju skup{tine ne mogu podnositi bezakonja i svetkovine.

1:14 Na mladine va{e i na praznike va{e mrzi du{a moja, dosadi{e mi, dodija mi podnositi.

1:15 Zato kad {irite ruke svoje, zaklanjam o~i svoje od vas; i kad mno`ite molitve, ne slu{am; ruke su va{e pune krvi.

1:16 Umijte se, o~istite se, uklonite zlo}u djela svojih ispred o~iju mojih, prestanite zlo ~initi.

1:17 U~ite se dobro ~initi, tra`ite pravdu, ispravljajte potla~enoga, dajte pravicu siroti, branite udovicu.

1:18 Tada do|ite, veli Gospod, pa }emo se suditi: ako grijesi va{i budu kao skerlet, posta}e bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, posta}e kao vuna.

1:19 Ako ho}ete slu{ati, dobra zemaljska je{ete.

1:20 Ako li ne}ete, nego budete nepokorni, ma}e vas pojesti, jer usta Gospodnja reko{e.

1:21 Kako posta kurva vjerni grad? Pun bija{e pravice, pravda nastava{e u njemu, a sada krvnici.

1:22 Srebro tvoje posta troska, vino tvoje pomi}e{a se s vodom.

1:23 Knezovi su tvoji odmetnici i drugovi lupe`ima; svaki miluje mito i ide za darovima; siroti ne daju pravice, i parnica udovi~ka ne dolazi pred njih.

1:24 Zato govori Gospod, Gospod nad vojskama, silni Izrailjev: aha! izdovolji}u se na protivnicima svojim, i osveti}u se neprijateljima svojim.

1:25 I okrenu}u ruku svoju na te, i sa`e}i }u troske tvoje da te pre~istim, i ukloni}u sve olovo tvoje.

1:26 I postavi}u ti opet sudije kao prije, i savjetnike kao ispo~etka; tada }e{ se zvati grad pravedni, grad vjerni.

1:27 Sion }e se otkupiti sudom, i pravdom oni koji se u nj vrata.

1:28 A odmetnici i grje{nici svi }e se satrti, i koji ostavljaju Gospoda, izginu}e.

1:29 Jer }ete se posramiti od gajeva koje `elje-ste, i zastidjeti se od vrtova koje izabrate.

1:30 Jer }ete biti kao hrast kojemu opada li{e i kao vrt u kom nema vode.

1:31 I bi}e junak kao ku~ine i djelo njegovo kao iskra, i oboje }e se zapaliti, i ne}e biti nikoga da ugasi.

GLAVA 2

Rije~ koja do|e u utvari Isaiji sinu Amosovu za Judu i za Jerusolim.

2:2 Bi}e u potonja vremena gora doma Gospodnjega utvr|ena uvrh gora i uzvi{ena iznad humova, i stjeca}e se k njoj svi narodi.

2:3 I i}i }e mnogi narodi govore}i: hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i u~i}e nas svojim putovima, i hodi}emo stazama njegovijem; jer }e iz Siona iza}i zakon, i rije~ Gospodnja iz Jerusalima.

2:4 I sudi}e me|u narodima, i kara}e mnoge narode, te }e raskovati ma~eve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, ne}e dizati ma~a narod na narod, niti }e se vi{e u~iti boju.

2:5 Dome Jakovljev, hodi da idemo po svjetlosti Gospodnjoj.

2:6 Ali si ostavio svoj narod, dom Jakovljev, jer su puni zala isto~njih i gataju kao Filisteji, i mili su im sinovi tu|inski.

2:7 I zemlja je njihova puna srebra i zlata, i blagu njihovu nema kraja; zemlja je njihova puna kornja, i kolima njihovijem nema kraja.

2:8 Puna je zemlja njihova i idola; djelu ruku svojih klanjaju se, {to na~ini{e prsti njihovi.

2:9 I klanjaju se prosti ljudi, i savijaju se glavni ljudi; nemoj im oprostiti.

2:10 U|i u stijenu, i sakrij se u prah od straha Gospodnjega i od slave veli~anstva njegova.

2:11 Ponosite o~i ~ovje~ije ponizi}e se, i visina ljudska ugnu}e se, a Gospod }e sam biti uzvi{en u onaj dan.

2:12 Jer }e do}i dan Gospoda nad vojskama na sve ohole i ponosite i na svakoga koji se podi`e, te }e biti poni`eni,

2:13 I na sve kedre Livanske velike i visoke i na sve hrastove Vasanske,

2:14 I na sve gore visoke i na sve humove izdignute,

2:15 I na svaku kulu visoku i na svaki zid tvrdi,

2:16 I na sve la|e Tarsiske i na sve likove mile.

2:17 Tada }e se ponositost ljudska ugnuti i visina se ljudska poniziti, i Gospod }e sam biti uzvi{en u onaj dan.

2:18 I idola }e nestati sasvijem.

2:19 I ljudi }e i}i u pe}ine kamene i u rupe zemaljske od straha Gospodnjega i od slave veli~anstva njegova, kad ustane da potre zemlju.

2:20 Tada }e baciti ~ovjek idole svoje srebrne i idole svoje zlatne, koje na~ini sebi da im se klanja, krticama i slijepijem mi{ima,

2:21 Ulaze}i u rasjeline kamene i u pe}ine kamene od straha Gospodnjega i od slave veli~anstva njegova, kad ustane da potre zemlju.

2:22 Pro|ite se ~ovjeka, kojemu je dah u nosu; jer {ta vrijedi?

GLAVA 3

Jer gle, Gospod, Gospod nad vojskama uze}e Jerusalimu i Judi potporu i pomo}, svaku potporu u hljebu i svaku potporu u vodi,

3:2 Junaka i vojnika, sudiju i proroka i mudraca i starca,

3:3 Pedesetnika i ugledna ~ovjeka, i savjetnika i vje{ta umjetnika i ~ovjeka rje~ita.

3:4 I da}u im knezove mladi}e, i djeca }e im biti gospodari.

3:5 I ~ini}e silu u narodu jedan drugome i svaki bli`njemu svojemu; dijete }e ustajati na starca i nepo{ten ~ovjek na po{tena.

3:6 I ~ovjek }e uhvatiti brata svojega iz ku}e oca svojega govore}i: ima{ haljinu, budi nam knez, ovaj rasap neka je pod tvojom rukom.

3:7 A on }e se zakleti u onaj dan govore}i: ne}u biti ljekar, niti imam kod ku}e hljeba ni haljine, ne postavljajte me knezom narodu.

3:8 Jer se obori Jerusolim i Juda pade, jer se jezik njihov i djela njihova protive Gospodu da dra`e o~i slave njegove.

3:9 [to se vidi na licu njihovu svjedo~i na njih, razgla{uju grijeh svoj kao Sodom, ne tajе; te{ko du{i njihovoj! jer sami sebi ~ine zlo.

3:10 Recite pravedniku da }e mu dobro biti, jer }e jesti plod od djela svojih.

3:11 Te{ko bezbo`niku! zlo }e mu biti, jer }e mu se naplatiti ruke njegove.

3:12 Narodu mojemu ~ine silu djeca, i `ene su im gospodari. Narode moj! koji te vode, zavode te, i kvare put hoda tvogega.

3:13 Ustaje Gospod na parbu, stoji da sudi narodima.

3:14 Gospod }e do}i na sud sa starje{inama naroda svojega i s knezovima njegovijem, jer vi potreste vinograd, grabe` od siromaha u va{im je ku}ama.

3:15 Za{to gazite narod moj i lice siromasima satirete? govori Gospod, Gospod nad vojskama.

3:16 Jo{ govori Gospod: {to se ponije{e k}eri Sionske i idu opru`ena vrata i namiguju}i o~ima, sitno kora~aju i zveke}u nogama,

3:17 Zato }e Gospod u~initi da o}elavi tjeme k}erima Sionskim, i otkri}e Gospod golotinju njihovu.

3:18 Tada }e Gospod skinuti nakit s obu}e i vezove i mjese~i}e,

3:19 Nizove i lan~i}e i trepetljike,

3:20 Ukosnike i podveze i pojase i stakalca mirisna i oboce,

3:21 Prstene i po~eonike,

3:22 Sve~ane haljine i ogrta~e i prijevjesje i toboce,

3:23 I ogledala i ko{uljice i oglavlja i pokrivala.

3:24 I mjesto mirisa bi}e smrad, i mjesto pojasa raspojasina, mjesto pletenica }ela, mjesto {irokih skuta pripasana vre}a, i mjesto ljepote ogorjelina.

3:25 Tvoji }e ljudi pasti od ma~a i junaci tvoji u ratu.

3:26 I tu`i}e i plaka}e vrata njegova, a on }e pust le`ati na zemlji.

GLAVA 4

I u ono vrijeme sedam }e `ena uhvatiti jednoga ~ovjeka govore}i: svoj }emo hljeb jesti i svoje }emo odijelo nositi, samo da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu.

4:2 U ono vrijeme bi}e klica Gospodnja na slavu i ~ast, i plod zemaljski na krasotu i diku ostatku Izrailjevu.

4:3 I ko ostane u Sionu i ko jo{ bude u Jerusalmu, zva}e se svet, svaki ko bude zapisan za `ivot u Jerusalmu,

4:4 Kad Gospod opere ne~istotu k}eri Sionskih i iz Jerusalima o~isti krv njegovu duhom koji sudi i sa`i`e.

4:5 Gospod }e stvoriti nad svakim stanom na Gori Sionskoj i nad zborovima njezinijem oblak danju s dimom i svjetlost plamena ognjenoga no}u, jer }e nad svom slavom biti zaklon.

4:6 I bi}e koliba, da sjenom zaklanja danju od vru}ine i da bude uto~i{te i zaklon od poplave i od da`da.

GLAVA 5

Zapjeva}u sada dragome svojemu pjesmu dragoga svojega o vinogradu njegovu. Dragi moj ima vinograd na rodnu brda{cu.

5:2 I ogradi ga, i otrijebi iz njega kamenje, i nasadi ga plemenitom lozom, i sazida kulu usred njega, i iskopa pivnicu u njemu, i po~eka da rodi gro`|em, a on rodi vinjagom.

5:3 Pa sada, stanovnici Jerusalimski i ljudi Judejci, sudite izme|u mene i vinograda mojega.

5:4 [to je jo{ trebalo ~initi vinogradu mojemu {to mu ne u-inih? kad ~ekah da rodi gro`|em, za{to rodi vinjagom?

5:5 Sada }u vam kazati {to }u u~initi vinogradu svojemu. Obori}u mu ogradu, neka opusti; razvali}u mu zid neka se pogazi;

5:6 Uparlo`i}u ga, ne}e se rezati ni kopati, nego }e rasti ~kalj i trnje, i zapovjedi}u oblacima da ne pu{taju vi{e da`da na nj.

5:7 Da, vinograd je Gospoda nad vojskama dom Izrailjev, i ljudi su Judejci mili sad njegov; on ~eka sud, a gle nasilja, ~eka pravdu, a gle vike.

5:8 Te{ko onima koji sastavljaju ku}u s ku}om, i njivu na njivu nastavljaju, da ve} ne bude mjesta i vi sami ostanete u zemlji.

5:9 Od Gospoda nad vojskama ~uh: mnoge ku}e opustje}e, u velikim i lijepijem ne}e biti nikoga.

5:10 Jer }e deset rala vinograda dati jedan vat, i gomer sjemena da}e efu.

5:11 Te{ko onima koji rane, te idu na silovito pi}e i ostaju do mraka dok ih vino raspali.

5:12 I na gozbama su im gusle i psaltiri i bubnji i svirale i vino; a ne gledaju na djela Gospodnja i ne vide rada ruku njegovijeh.

5:13 Zato se narod moj odvede u ropstvo {to ne znaju, i koje po{tuje gladuju, i ljudstvo njegovo gine od`e|i.

5:14 Zato se ra{irio grob i razvalio`drijelo svoje preve}, i si}i }e u nj slava njegova i mno{tvo njegovo i vrevva njegova i koji se vesele u njemu.

5:15 I pognu}e se prost ~ovjek, i visoki }e se poniziti, i ponosite o~i obori}e se;

5:16 Gospod nad vojskama uzvisi}e se sudom, i Bog sveti posveti}e se pravdom.

5:17 I jaganjci }e pasti po svom obi~aju, i do{ljaci }e jesti s pustijeh mjesta pretilinu.

5:18 Te{ko onima koji vuku bezakonje uzicama od ta{tine, i grijeh kao u`em kolskim,

5:19 Koji govore: neka pohiti, neka brzo do|e djelo njegovo, da vidimo, i neka se pribli`i i do|e {to je naumio svetac Izrailjev, da poznamo.

5:20 Te{ko onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svjetlost a od svjetlosti mrak, koji prave od gorkoga slatko a od slatkoga gorko.

5:21 Te{ko onima koji misle da su mudri, i sami su sebi razumni.

5:22 Te{ko onima koji su jaki piti vino i junaci u mije{anju silovita pi}a.

5:23 Koji pravdaju bezbo`nika za poklon, a pravednima uzimaju pravdu.

5:24 Zato kao {to oganj pro`dire strnjiku i slame nestaje u plamenu, tako }e korijen njihov biti kao trule`i i cvijet njihov oti}i }e kao prah, jer odbaci}e zakon Gospoda nad vojskama i prezre}e rije~ sveca Izrailjeva.

5:25 Zato se raspali gnjev Gospodnji na narod njegov, i mahnuv rukom svojom na nj udari ga da se gore zadrma}e i mrtva tjelesa njegova bi}e kao blato po ulicama. Kod svega toga gnjev se njegov ne odvрати, nego je ruka njegova jo{ podignuta.

5:26 I podignu}e zastavu narodima daljnijem, i zazvi`da}e im s kraja zemlje; i gle, oni }e do}i odmah, brzo.

5:27 Ne}e biti me|u njima umorna ni sustala, ni dremljiva ni sanljiva, nikome se ne}e raspasati pojas oko njega, niti }e se kome otkinuti remen na obu}i.

5:28 Strijele }e im biti o{tre, i svi lukovi njihovi zapeti; kopita u konja njihovijeh bi}e kao kremen i to~kovi njihovi kao vikor.

5:29 Rika }e im biti kao u lava, i rika}e kao lavi}i; bu~a}e i ugrabi}e plijen i odnijeti ga, i ne}e biti nikoga da otme.

5:30 Bu-a}e nad njim u to vrijeme kao {to more bu-i. Tada }e pogledati na zemlju, a to mrak i strah, i svjetlost }e se pomra-iti nad pogibljju njihovom.

GLAVA 6

Godine koje umrije car Ozija vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu visoku i izdignutu, i skut mu ispunjava{e crkvu.

6:2 Serafimi stajahu vi{e njega, svaki ih ima{e {est krila: dvjema zaklanja{e lice svoje i dvjema zaklanja{e noge svoje, a dvjema le}a{e.

6:3 I vikahu jedan drugome govore}i: svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave njegove.

6:4 I zadrma{e se pragovi na vratima od glasa kojim vikahu, i dom se napuni dima.

6:5 I rekoh: jaoh meni! pogiboh, jer sam ~ovjek ne-istijeh usana, i `ivim usred naroda ne-istijeh usana, jer cara Gospoda nad vojskama vidjeh svojim o-ima.

6:6 A jedan od serafima doletje k meni dr`e}i u ruci `iv ugljen, koji uze s oltara klije{tima,

6:7 I dota-e se usta mojih, i re-e: evo, ovo se dota-e usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, i grijeh tvoj o-isti se.

6:8 Potom ~uh glas Gospodnji gdje re-e: koga }u poslati? i ko }e nam i}i? A ja rekoh: evo mene, po{lji mene.

6:9 A on re-e: idi, i reci tome narodu: slu{ajte ali ne}ete razumjeti, gledajte ali ne}ete poznati.

6:10 U~ini da odeblja srce tome narodu i u{i da im ote`aju, i o-i im zatvori, da ne vide o-ima svojim i u{ima svojim da ne ~uju i srcem svojim da ne razumiju i ne obrate se i ne iscijeje.

6:11 A ja rekoh: dokle Gospode? A on re-e: dokle ne opuste gradovi da budu bez stanovnika i ku}e da budu bez ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti,

6:12 I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pusto{ u zemlji.

6:13 Ali }e jo{ biti u njoj desetina, pa }e se i ona zatrti; ali kao hrast ili brijest kojima i kad zbage li-}e ostaje stablo, tako }e sveto sjeme biti njezino stablo.

GLAVA 7

Uvrijeme Ahaza sina Jotama sina Ozije cara Judina do|e Resin car Sirski i Fakej sin Remalijin car Izrailjev na Jerusalem da ga biju, ali ga ne mogo{e uzeti.

7:2 I do|e glas domu Davidovu i reko{e: Sirija se slo`i s Jefremom. A srce Ahazovo i srce naroda njegova ustrepta kao drve}e u {umi od vjetra.

7:3 Tada re-e Gospod Isaiji: izidi na susret Ahazu, ti i Sear-jasuv sin tvoj, nakraj jaza gornjega jezera, na put kod polja bjeljareva.

7:4 I reci mu: ~uvaj se i budi miran, ne boj se i srce tvoje neka se ne pla{i od dva kraja ovijeh glavanja {to se pu{e, od raspaljenoga gnjeva Resinova i Sirskoga i sina Remalijina.

7:5 [to se Sirci i Jefrem i sin Remalijin dogovori{e na tvoje zlo govore}i:

7:6 Hajdemo na Judejsku da joj dosadimo i da je osvojimo i da postavimo u njoj carem sina Taveilova;

7:7 Zato ovako veli Gospod Bog: ne}e se to u-niti, ne}e biti.

7:8 Jer je glava Siriji Damask, a Damasku je glava Resin; i do {ezdeset i pet godina satr}e se Jefrem tako da vi{e ne}e biti narod.

7:9 I glava je Jefremu Samarija, a Samariji je glava sin Remalijin. Ako ne vjerujete, ne}ete se odr`ati.

7:10 I jo{ re-e Gospod Ahazu govore}i:

7:11 I{ti znak od Gospoda Boga svojega, i{ti ozdo iz dubine ili ozgo s visine.

7:12 A Ahaz re-e: ne}u iskati, niti }u ku{ati Gospoda.

7:13 Tada re-e Isaija: slu{ajte sada, dome Davidov; malo li vam je {to dosa|ujete ljudima, nego dosa|ujete i Bogu mojemu?

7:14 Zato }e vam sam Gospod dati znak; eto djevojka }e zatrudnjeti i rodi}e sina, i nadjenu}e mu ime Emanuilo.

7:15 Maslo i med je}e, dokle ne nau~i odbaciti zlo a izabrati dobro.

7:16 Jer prije nego nau~i dijete odbaciti zlo a izabrati dobro, ostavi}e zemlju, na koju se gadi{, dva cara njezina.

7:17 Gospod }e pustiti na te i na narod tvoj i na dom oca tvogega dane, kakih nije bilo od kad se Jefrem odvoji od Jude, preko cara Asirskoga.

7:18 I tada }e Gospod zazvi`dati muhama koje su nakraj rijeka Misirskih, i p~elama koje su u zemlji Asirskoj;

7:19 I do}i }e i popada}e sve u puste doline i u kamene rasjeline i na sve ~este i na svako drvce.

7:20 Tada }e Gospod obrijati britvom zakupljenom ispreko rijeke, carem Asirskim, glavu i dlake po nogama, i bradu svu.

7:21 I tada ko sa~uva kravicu i dvije ovce,

7:22 Od mno{tva mlijeka {to }e davati je}e maslo; jer maslo i med je}e ko god ostane u zemlji.

7:23 I tada }e svako mjesto gdje ima tisu}a ~okota za tisu}u srebrnika zarasti u ~kalj i trnje.

7:24 Sa strijelama i s lukom i}i }e se onamo, jer }e sva zemlja biti ~kalj i trnje.

7:25 A na sve gore koje su se kopale motikom, na njih ne}e do}i strah od ~kalja i trnja, nego }e biti ispust volovima i gazi}e ih ovce.

GLAVA 8

Ire~e mi Gospod: uzmi knjigu veliku i napi{i u njoj pismom ~ovje~ijim: brz na plijen, hitar na grabe`.

8:2 I uzeh vjerne svjedoke, Uriju sve{tenika i Zahariju sina Jeverehijina.

8:3 Potom pristupih k proro~ici, i ona zatrudnje i rodi sina. A Gospod mi re~e: nadjeni mu ime: brz na plijen, hitar na grabe`.

8:4 Jer prije nego dijete nau~i vikati: o~e moj i majko moja, odnije}e se blago Dama{tansko i plijen Samarijski pred carem Asirskim.

8:5 I jo{ mi re~e Gospod govore}i:

8:6 [to ovaj narod ne mari za vodu Siloamsku koja te~e tiho, i raduje se Resinu i sinu Remalijinu,

8:7 Zato, evo, Gospod }e navesti na njih vodu iz rijeke silnu i veliku, cara Asirskoga i svu slavu njegovu, te }e iza}i iz svijeh potoka svojih, i te}i }e povrh svijeh bregova svojih,

8:8 I navali}e preko Jude, plavi}e i razliva}e se i do}i do grla, i krila }e joj se ra{iriti preko svekolike zemlje tvoje, Emanuilo!

8:9 Zdru`ujte se, narodi, ali }ete se potrti; ~ujte svi koji ste u daljnoj zemlji: oru`ajte se, ali }ete se potrti; oru`ajte se, ali }ete se potrti.

8:10 Dogovarajte se, dogovor }e vam se razbiti: recite rije~, ne}e biti od nje ni{ta, jer je s nama Bog.

8:11 Jer mi ovako re~e Gospod uhvativ{i me za ruku i opomenuv{i me da ne idem putem ovoga naroda, govore}i:

8:12 Ne govorite buna, kad god ovaj narod ka`e buna, i ne bojte se ~ega se on boji, i ne pla{ite se.

8:13 Gospoda nad vojskama svetite; i on neka vam je strah i bojazan.

8:14 I bi}e vam svetinja, a kamen za spoticanje i stijena za sablazan objema domovima Izrailjevijem, zamka i mre`a stanovnicima Jerusalimskim.

8:15 I spotaknu}e se mnogi i pa}e i satr}e se, zaple}e se i uhvati}e se.

8:16 Sve`i svjedo~anstvo, zape~ati zakon mojim u~enicima.

8:17 ^eka}u dakle Gospoda, koji je sakrio lice svoje od doma Jakovljeva, i uzda}u se u nj.

8:18 Evo ja i djeca koju mi je dao Gospod jesmo znak i ~udo Izrailju od Gospoda nad vojskama, koji nastava na gori Sionu.

8:19 I ako vam reku: pitajte vra~e i gatare, koji {ap}u i mrmljaju; recite: ne treba li narod da pita Boga svojega? ili }e pitati mrtve mjesto `ivijeh?

8:20 Zakon i svjedo~anstvo tra`ite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore.

8:21 I hodi}e po zemlji potucaju}i se i gladuju}i; i kad bude gladan, ljuti}e se i psovati cara svojega i Boga svojega gore.

8:22 A kad pogleda na zemlju, a to nevolja i mrak i teška muka, i on zagnan u tamu.

GLAVA 9

Ali ne}e se onako zamra~iti pritije{njena zemlja kao prije kad se dota~e zemlje Zavulonove i zemlje Neftalimove, ili kao poslije kad do sa|iva{e na putu k moru s one strane Jordana Galileji neznabo`a~koj.

9:2 Narod koji hodi u tami vidje}e vidjelo veliko, i onima koji sjede u zemlji gdje je smrtni sjen zasvijetli}e vidjelo.

9:3 Umno`io si narod, a nijesi mu uveli~ao radosti; ali }e se radovati pred tobom kao {to se raduju o`etvi, kao {to se vesele kad dijele plijen.

9:4 Jer si slomio jaram u kom vucija{e, i {tap kojim ga bijahu po ple}ima i palicu nasilnika njegova kao u dan Madijanski.

9:5 Jer }e obuja svakoga ratnika koji se bje u graji i odijelo u krv uvaljano izgorjeti i biti hrana ognju.

9:6 Jer nam se rodi dijete, sin nam se dade, kojemu je vlast na ramenu, i ime }e mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vje~ni, knez mirni.

9:7 Bez kraja }e rasti vlast i mir na prijestolu Davidovu i u carstvu njegovu da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada dovijeka. To }e u~initi revnost Gospoda nad vojskama.

9:8 Gospod posla rije~ Jakovu, i ona pade u Izrailju.

9:9 I zna}e sav narod, Jefrem i stanovnici Samarijski, koji oholo i ponosita srca govore:

9:10 Pado{e opeke, ali }emo mi zidati od tesna kamena; dudovi su posje~eni, ali }emo mi zamijeniti kedrima.

9:11 Ali }e Gospod podignuti protivnike Resinove na nj, i skupi}e neprijatelje njegove,

9:12 Sirce s istoka i Filisteje sa zapada, te }e `drijeti Izrailja na sva usta. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnjev njegov, nego }e ruka njegova jo{ biti podignuta.

9:13 Jer se narod ne}e obratiti k onomu ko ga bje, i ne}e tra`iti Gospoda nad vojskama.

9:14 Zato }e odsje}i Gospod Izrailju glavu i rep, granu i situ u jedan dan.

9:15 Starje{ina i ugledan ~ovjek to je glava, a prorok koji u~i la` to je rep.

9:16 Jer koji vode taj narod, oni ga zavode, a koje vode, oni su propali.

9:17 Zato se Gospod ne}e radovati mladi}ima njegovijem, i na sirote njegove i na udovice njegove ne}e se smilovati, jer su svikoliki licemjeri i zlikovci, i svaka usta govore nevaljalstvo. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnjev njegov, nego }e ruka njegova jo{ biti podignuta.

9:18 Jer }e se razgorjeti bezbo`nost kao oganj, koji sa`e ~kalj i trnje, pa upali gustu {umu, te otide u dim visoko.

9:19 Od gnjeva Gospoda nad vojskama zamra~i}e se zemlja i narod }e biti kao hrana ognju, niko ne}e po`aliti brata svojega.

9:20 I zgrabi}e s desne strane, pa }e opet biti gladan, i je{e s lijeve strane, pa se opet ne}e nasiti; svaki }e jesti meso od mi{ice svoje,

9:21 Manasija Jefrema, i Jefrem Manasiju, a obojica }e se slo`iti na Judu. Kod svega toga ne}e se odvratiti gnjev njegov, nego }e ruka njegova jo{ biti podignuta.

GLAVA 10

Te{ko onima koji postavljaju zakone nepravedne i koji pi{u nepravdu,

10:2 Da odbiju od suda uboge, i da otimaju pravicu siromasima naroda mojega, da bi im plijen bile udovice i sirote grabe`.

10:3 A {ta }ete ~initi u dan pohorjenja i pogibli koja }e do}i iz daleka? kome }ete pribje}i za pomo}? gdje li }ete ostaviti slavu svoju?

10:4 Da se ne bi unizila me|u roblje i me|u pobijene pala? Kod svega toga ne}e se odvratiti gnjev njegov, nego }e ruka njegova jo{ biti podignuta.

10:5 Te{ko Asiru, {ibi gnjeva mojega, ako i jest palica u ruci njegovoj moja jarost.

10:6 Na narod licemjerni posla}u ga, i zapovjedi}u mu za narod na koji se gnjevim, da plijeni i otima, i da ga izgazi kao blato na ulicama.

10:7 Ali on ne}e tako misliti i srce njegovo ne}e tako suditi, nego mu je u srcu da zatre i istrijebi mnoge narode.

10:8 Jer }e re}i: knezovi moji nijesu li svi carevi?

10:9 Nije li Halan kao Harhemis? nije li Emat kao Arfad? nije li Samarija kao Damask?

10:10 Kako je ruka moja na{la carstva la`njih bogova, kojih likovi bijahu ja~i od Jerusalmiskih i Samarijskih,

10:11 Ne}u li u~initi Jerusalimu i njegovijem la`nijem bogovima onako kako sam u~inio Samariji i njezinijem la`nijem bogovima?

10:12 Ali kad svr{i Gospod sve djelo svoje na gori Sionskoj i u Jerusalimu, tada }u obi}i plod ohologa srca cara Asirskoga i slavu ponositijeh o~iju njegovijeh.

10:13 Jer re~e: krjepo}u ruke svoje u~inih i mudro}u svojom, jer sam razuman; i premjestih me|e narodima i blago njihovo zaplijenih i kao junak oborih stanovnike.

10:14 I ruka moja na|e kao gnijezdo bogatstvo u naroda, i kako se kupe jajca ostavljena tako poku-pih svu zemlju, i ne bi nikoga da mahne krilom ili da otvori usta i pisne.

10:15 Ho}e li se sjekira veli~ati nad onijem koji njom sije~e? ho}e li se pila razmetati nad onijem koji njom radi? kao da bi prut mahao onijem koji ga digne, kao da bi se hvalio {tap da nije od drveta.

10:16 Zato }e Gospod, Gospod nad vojskama, pustiti na pretile njegove mr{u, i slavu }e njegovu potpaliti da gori kao oganj.

10:17 Jer }e vidjelo Izrailjevo biti oganj, i svetac }e njegov biti plamen, i upali}e i sa`e}i trnje njegovo i ~kalj njegov u jedan dan.

10:18 I krasotu {ume njegove i njive njegove, od du}e do tijela, uni{ti}e, i bi}e kao bjegunac kad iznemogne.

10:19 I {to ostane drveta {ume njegove, bi}e malo, da bi ih dijete moglo popisati.

10:20 I u to vrijeme ostatak Izrailjev i koji se izbave u domu Jakovljevu ne}e se vi}e oslanjati na onoga ko ih bija, nego }e se oslanjati na Gospoda sveca Izrailjeva istinom.

10:21 Ostatak }e se obratiti, ostatak Jakovljev, k Bogu silnome.

10:22 Jer ako bude naroda tvogega, Izrailju, kao pijeska morskoga, ostatak }e se njegov obratiti. Pogibao je odre|ena, razli}e se pravda.

10:23 Jer }e Gospod, Gospod nad vojskama, izvr{iti pogibao odre|enu u svoj zemlji.

10:24 Zato ovako veli Gospod, Gospod nad vojskama: ne boj se Asirca, narode moj, koji nastava{ na gori Sionu; prutom }e te udariti i {tap svoj podignu}e na te kao u Misiru.

10:25 Jer jo{ malo, i gnjev }e prestati; tada }e se jarost moja obratiti na njihovu pogibao.

10:26 Jer }e podignuti na nj Gospod nad vojskama bi~, te }e biti kao rasap Madijanski kod kamena Oriva i kao {tap njegov na moru, i podignu}e ga kao u Misiru.

10:27 I tada }e se skinuti breme njegovo s rame-na tvogega i jaram njegov s vrata tvogega, i izlomi}e se jaram od pomazanja.

10:28 Do|e u Ajat, pro|e u Migron, u Mihmasu raspri prtijag svoj.

10:29 Po|o{e klancem, u Gavaji zano}i{e, prepade se Rama, Gavaja Saulova pobje`e.

10:30 Vi~i iza glasa, k}eri Galimova; nek se ~u-je u Lais, jadni Anatote!

10:31 Madmina pobje`e, stanovnici Gevimski uteko}e.

10:32 Jo{ jedan dan, pa }e stajati u Novu, mahnu}e rukom svojom na goru k}eri Sionske, na hum Jerusalmiski.

10:33 Gle, Gospod, Gospod nad vojskama, okresa}e silom grane; {to je visoko posje}i }e, i {to je uzdignuto snizi}e.

10:34 I gustu }e {umu isje}i sjekirom, i Livan }e pasti od silnoga.

GLAVA 11

Ali }e iza}i {ibljika iz stabla Jesejeva, i izdanak iz korijena njegova izniknu}e.

11:2 I na njemu }e po-ivati duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh znanja i straha Gospodnjega.

11:3 I mirisanje }e mu biti u strahu Gospodnjem, a ne}e suditi po vi|enju svojih o~iju, niti }e po ~uvenju svojih u{iju karati.

11:4 Nego }e po pravdi suditi siromasima i po pravici karati krotke u zemlji, i udari}e zemlju prutom usta svojih, i duhom usana svojih ubi}e bezbo`nika.

11:5 I pravda }e mu biti pojas po bedrima, i istina pojas po bocima.

11:6 I vuk }e boraviti s jagnjetom, i ris }e le`ati s jaretom, tele i lavi} i ugojeno `ivin~e bi}e zajedno, i malo dijete vodi}e ih.

11:7 I krava i medvjedica zajedno }e pasti, mlad njihova le`a}e zajedno, i lav }e jesti slamu kao vo.

11:8 I dijete koje sisa igra}e se nad rupom aspidinom, i dijete odbijeno od sise zavla~i}e ruku svoju u rupu zmijske vasilinske.

11:9 Ne}e uditi ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, jer }e zemlja biti puna poznanja Gospodnjega kao more vode {to je puno.

11:10 I u to }e vrijeme za korijen Jesejev, koji }e biti zastava narodima, raspitivati narodi, i po-ivali{te njegovo bi}e slavno.

11:11 I tada }e Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak naroda svojega, {to ostane od Asirske i od Misira i od Patrosa i od Etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih.

11:12 I podignu}e zastavu narodima i prognane Izrailjeve i rasijane Judine sabra}e s ~etiri kraja zemaljska,

11:13 I nesta}e zavisti Jefremove, i neprijatelji Judini istrijebi}e se; Jefrem ne}e zavidjeti Judi, a Juda ne}e zlobiti Jefremu.

11:14 Nego }e slo`no letjeti na ple}a Filistejima k zapadu; zajedno }e plijeniti narode isto~ne; na

Edomce i Moavce dignu}e ruke svoje, i sinovi Amonovi bi}e im pokorni.

11:15 I Gospod }e presu{iti zaliv mora Misirskog, i mahnu}e rukom svojom svrh rijeke sa silnijem vjetrom svojim, i udari}e je po sedam krakova da se mo`e prelaziti u obu}i.

11:16 I bi}e put ostatku naroda njegova, {to ostane od Asirske, kao {to je bio Izrailju kad izide iz zemlje Misirske.

GLAVA 12

Ire}i }e{ u ono vrijeme: hvalim te, Gospode, jer si se bio razgnjevio na me, pa se odvratio gnjev tvoj, i utje{io si me.

12:2 Gle, Bog je spasenje moje, uzda}u se i ne}u se bojati, jer mi je sila i pjesma Gospod Bog, on mi bi spasitelj.

12:3 S rado{u }ete crpsti vodu iz izvora ovoga spasenja.

12:4 I tada }ete re}i: hvalite Gospoda, glasite ime njegovo, javljajte po narodima djela njegova, napominjite da je visoko ime njegovo.

12:5 Pojte Gospodu, jer u~ini velike stvari, neka se zna po svoj zemlji.

12:6 Klikuj i pjevaj, koja sjedi{ u Sionu, jer je svetac Izrailjev velik posred vas.

GLAVA 13

Breme Vavilonu, koje vidje Isaija sin Amosov. 13:2 Na gori visokoj podignite zastavu, vi~ite im iza glasa, ma{ite rukom, neka u|u na vrata kne`evska.

13:3 Ja sam zapovjedio izabranima svojim i dozvao sam junake svoje da izvr{e gnjev moj koji se raduju s veli~ine moje.

13:4 Vika stoji ljudstva na gorama kao da je velik narod, vika i veva carstva skupljenijeh naroda; Gospod nad vojskama pregleda vojsku ubojitu.

13:5 Dolaze iz daljne zemlje, s kraja nebesa, Gospod i oru|a srdnje njegove, da zatre svu zemlju.

13:6 Ridajte, jer je blizu dan Gospodnji; do}i }e kao pusto{ od svemogu}ega.

13:7 Zato }e svaka ruka klonuti, i svako srce ~o-vje~ije rastopiti se.

13:8 I oni }e se smesti, muke i bolovi spopa{e ih, mu~i}e se kao porodilja, prepa{e se jedan od drugoga, lica }e im biti kao plamen.

13:9 Evo, ide dan Gospodnji ljuti s gnjevom i jaro{u da obrati zemlju u pusto{, i grje{nike da istrijebi iz nje.

13:10 Jer zvijezde nebeske i prilike nebeske ne }e pustiti svjetlosti svoje, sunce }e pomr~ati o ro|aju svom, i mjesec ne }e pustiti svjetlosti svoje.

13:11 I pohodi}u vasiljenu za zlo}u, i bezbo`nike za bezakonje; i ukinu}u razmetanje oholijeh, i ponos silnijeh obori}u.

13:12 U~ini}u da }e ~ovjek vi{e vrijediti nego zlato ~isto, vi{e nego zlato Ofirsko.

13:13 Zato }u zatresti nebo, i zemlja }e se pokrenuti sa svoga mjesta od jarosti Gospoda nad vojskama i u dan kad se raspali gnjev njegov.

13:14 I bi}e kao srna popla{ena i kao stado koje ga niko ne sabira; svak }e gledati za svojim narodom, i svak }e bje`ati u svoju zemlju.

13:15 Ko se god na|e, bi}e proboden, i koji se god skupe, poginu}e od ma~a.

13:16 I djecu }u im razmrskati na njihove o~i, ku}e }u im oplijeniti i `ene }u im sramotiti.

13:17 Evo, ja }u podignuti na njih Mide, koji ne }e mariti za srebro, niti }e zlata iskati.

13:18 Nego }e iz lukova djecu ubijati, ni na plod u utrobi ne }e se smilovati, niti }e djece `aliti oko njihovo.

13:19 I Vavilon, ures carstvima i dika slavi Haldejskoj, bi}e kao Sodom i Gomor kad ih Bog zatr.

13:20 Ne }e se u njemu `ivjeti niti }e se ko naseiliti od koljena do koljena, niti }e Arapin razapeti u njemu {atora, niti }e pastiri po~ivati onuda.

13:21 Nego }e po~ivati ondje divlje zvijeri, i ku}e }e njihove biti pune velikih zmija, i ondje }e postavati sove, i aveti }e skakati onuda.

13:22 I dovikiva}e se buljine u pustijem ku}ama i zmajevi u dvorovima veselijem. A do}i }e njego-

vo vrijeme, i blizu je, i dani njegovi njegovi ne }e se protegnuti.

GLAVA 14

Jer }e se smilovati Gospod na Jakova, i opet }e izabrati Izrailja, i namjesti}e ih u zemlji njihovoj, i prilijepi}e se k njima do{ljac i pridru`i}e se domu Jakovljevu.

14:2 Jer }e ih uzeti narodi i odvesti na mjesto njihovo, i naslijedi}e ih Izrailjci u zemlji Gospodnjoj da im budu sluge i slu{kinje, i zarobi}e one koji ih bjehu zarobili, i bi}e gospodari svojim nasilnicima.

14:3 I kad te smiri Gospod od truda tvogaja i muke i od ljutoga ropstva u kom si robovao,

14:4 Tada }e{ izvoditi ovu pri~u o caru Vavilonskom i re}i }e{: kako nesta nastojnika, nesta dan-ka?

14:5 Slomi Gospod {tap bezbo`nicima, palicu vladaocima,

14:6 Koja je ljuto bila narode bez prestanka, i gnjevno vladala nad narodima, i gonila nemilice.

14:7 Sva zemlja po~iva i mirna je; pjevaju iza glasa.

14:8 Vesele se s tebe i jele i kedri Livanski govore}i: otkako si pao, ne dolazi niko da nas sije~e.

14:9 Pakao dolje uskoleba se tebe radi da te srete kad do|e{, probudi ti mrtvace i sve knezove zemaljske, di`e s prijestola njihovijeh sve careve narodne.

14:10 Svi }e progovoriti i re}i tebi: i ti li si iznemogao kao mi? izjedna~io se s nama?

14:11 Spusti se u pakao ponos tvoj, zveka psaltira tvojih; prostrti su poda te moljci, a crvi su ti pokriva~.

14:12 Kako pade s neba, zvijezdo danice, k}eri zorina? kako se obori na zemlju koji si gazio narode?

14:13 A govorio si u srcu svom: iza}i }u na nebo, vi{e zvijezda Bo`ijih podignu}u prijesto svoj, i sje{u na gori zbornoj na strani sjevernoj;

14:14 Iza}i }u u visine nad oblake, izjedna-i}u se s vi{njim.

14:15 A ti se u pakao svr`e, u dubinu grobnu.

14:16 Koji te vide pogleda}e na te, i gleda}e te govore}i: to li je onaj koji je tresao zemlju, koji je drmao carstva,

14:17 Koji je vasiljenu obra}ao u pustinju, i gradove njezine raskopavao? roblje svoje nije otpu{-tao ku}i?

14:18 Svi carevi narodni, svikoliki, le`e slavno, svaki u svojoj ku}i.

14:19 A ti se izbaci iz groba svojega, kao gadna grana, kao haljina pobijenijeh, ma-em probodenijeh, koji slaze u jamu kamenu, kao poga`en strv.

14:20 Ne}e{ se zdru`iti s njima pogrebom, jer si zemlju svoju zatro, narod si svoj ubio; ne}e se spominjati sjeme zlikova-ko dok je vijeka.

14:21 Pripravite pokolj sinovima njegovijem za bezakonje otaca njihovijeh da se ne podignu i ne naslijede zemlje i ne napune vasiljene gradovima.

14:22 Jer }u ustati na njih, govori Gospod nad vojskama, i zatr}u ime Vavilonu i ostatak, i sina i unuka, govori Gospod.

14:23 I na~ini}u od njega stan }ukovima i jezera vodena, i ome{ }u ga metlom pogibli, govori Gospod nad vojskama.

14:24 Zakle se Gospod nad vojskama govore}i: doista, bi}e kako sam smislio, i kako sam naumio izvr{i}e se.

14:25 Potr}u Asirca u zemlji svojoj, na gorama svojim izgazi}u ga; tada }e se skinuti s njih jaram njegov, i breme njegovo s ple}a njihovijeh skinu}e se.

14:26 To je nami{ljeno svoj zemlji, i to je ruka podignuta na sve narode.

14:27 Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko }e razbiti? i njegovu ruku podignutu ko }e odvratiti?

14:28 Godine koje umrije car Ahaz bi objavljeno ovo breme:

14:29 Nemoj se radovati, zemljo Filistejska svakolika, {to se slomi prut onoga koji te je bio; jer }e

iz korijena zmijinjega niknuti zmija vasilinska, i plod }e mu biti zmaj ognjeni krilati.

14:30 I prvenci siroma{ki nahrani}e se, i ubogi }e po~ivati bez straha; a tvoj }u korijen umoriti gla|u, i ostatak tvoj on }e pobiti.

14:31 Ridajte, vrata; vi~i, grade; rastopila si se, sva zemljo Filistijska, jer sa sjevera ide dim i niko se ne}e osamiti u zborovima njegovijem.

14:32 I {ta }e se odgovoriti poslanicima narodnijem? Da je Gospod osnovao Sion i da }e u nj utjecati nevoljnici naroda njegova.

GLAVA 15

Breme Moavu. Da, obno} se raskopa Ar Moavski i propade; da, obno} se raskopa Kir Moavski i propade.

15:2 Otide u dom i u Devon, na visine, da pla~e: Moav }e ridati za Nevonom i za Medevom, sve }e mu glave biti }elave, svaka brada oskubena.

15:3 Po ulicama }e njegovijem pripasivati kostrijet, na krovovima njegovijem i na ulicama njegovijem sve }e ridati suze liju}i.

15:4 I vika}e Esevon i Eleala, do Jase ~u}e im se glas; i vojnici }e Moavski vikati, du{a }e se u svakom uzmu~iti.

15:5 Srce moje vapije za Moavom; bjegunci njegovi pobjego{e dori do Sigora kao junica tre}akinja; jer }e se i}i uz brdo Luitsko pla~u}i, i putem Oronaimskim razlijega}e }e se jauk.

15:6 Jer }e nestati voda Nimrimskih, jer }e posahnuti bilje, nesta}e trave, zeleni ne}e biti.

15:7 I zato {to su ostavljali i {to su ~uvali odnije}e se na potok Arapski.

15:8 Jer }e vika i}i oko me|a Moavskih, do Eglaima jauk njihov, i do Vir-Elima jauk njihov.

15:9 Jer }e se voda Dimonska napuniti krvi; i jo{ }u dometnuti Dimonu, na bjegunce Moavske i na ostatak zemaljski posla}u lavove.

GLAVA 16

aljite jaganjce gospodaru zemaljskom, od Sele do pustinje, ka gori k}eri Sionske.

16:2 Jer }e biti k}eri Moavske na brodovima Ar-nonskim kao ptica koja luta, otjerana s gnijezda.

16:3 U~ini vije}e, narode, na~ini sjen u podne kao no}, zakloni izagnane, nemoj izdati bjegunaca.

16:4 Neka kod tebe borave izgnani moji, Moa-ve; budi im zaklon od pusto{nika; jer }e nestati nasilnika, presta}e pusto{enje, istrijebi}e se sa zemlje koji gaze druge.

16:5 I utvrdi}e se prijesto milo{u, i na njemu }e sjedjeti jednako u {atoru Davidovu koji }e suditi i tra`iti {to je pravo i biti brz da ~ini pravdu.

16:6 ^usmo za oholost Moava vrlo ponositoga, za ponos njegov i oholost i objest njegovu; la`i njegove ne}e biti tvrde.

16:7 Zato }e ridati Moavac nad Moavcem, svi }e ridati; nad temeljima Kir-Aresetskim uzdisa}ete jer su razvaljeni.

16:8 I polja Esevonska posu{i}e se i ~okot Sivamski; gospoda narodna potr{e krasne loze njegove, koje dosezahu do Jazira i vijahu se po pustinji; odvođe njegove pru`ahu se i prela`ahu preko mora.

16:9 Zato }u plakati pla~em Jazirskim za ~okotom Sivamskim; zaljeva}u te suzama svojim, Esevone i Elealo, jer pjesma o ljetini tvojoj i o `etvi tvojoj pade.

16:10 I nesta radosti i veselja s polja rodnoga, u vinogradima se ne pjeva ni podvikuje, vina u kacamama ne gazi gazilac; u~inih kraj pjesmama.

16:11 Zato utroba moja je~i kao gusle za Moavom, i srce moje za Kir-Eresom.

16:12 I kad se vidi da se umorio Moav na visini svojoj, u}i }e u svetinju svoju da se pomoli; ali ni{ta ne}e svr{iti.

16:13 Ovo je rije~ {to re~e Gospod za Moava davno.

16:14 A sada veli Gospod govore}i: do tri godine, kao {to su godine najamni~ke, olo{a}e slava

Moavova sa svijem mno{tvom njegovijem, i {to ostane bi}e vrlo malo i ne jako.

GLAVA 17

Breme Damasku. Gle, Damask }e se ukinuti da ne bude vi{e grad, nego }e biti gomila razvalina.

17:2 Gradovi Aroirski bi}e ostavljeni, bi}e za stada, te }e u njima po~ivati, i niko ih ne}e pla{iti.

17:3 Nesta}e gradova Jefremovijeh i carstva u Damasku i ostatku Sirskom, bi}e kao slava sinova Izrailjevijeh, veli Gospod nad vojskama.

17:4 I u taj }e dan istan~ati slava Jakovljeva, i debelo tijelo njegovo omr{a}e.

17:5 Jer }e biti kao kad `etelac sabira `ito i rukom `anje klasje, i bi}e kao kad se kupi klasje u dolini Rafajskoj.

17:6 Ali }e se ostaviti u njoj pabirci kao kad se otrese maslina, pa dvije tri ostanu u vrhu, i ~etiri pet na rodnijem granama, veli Gospod Bog Izrailjev.

17:7 U to }e vrijeme ~ovjek pogledati na tvorca svojega, i o~i njegove gleda}e na sveca Izrailjeva;

17:8 A ne}e pogledati na oltare, djelo ruku svojih, niti }e gledati na ono {to su na~inili prsti njegovi, ni na lugove ni na likove sun~ane.

17:9 U to }e vrijeme tvrdi gradovi njegovi biti kao ostavljen grm i ogranak, jer }e se ostaviti radi sinova Izrailjevijeh, i bi}e pusto{.

17:10 Jer si zaboravio Boga spasenja svojega, i nijesi se sje}ao stijene sile svoje; zato sadi krasne sadove i lozu stranu presa|uj;

17:11 Danju radi da uzraste {to posadi}, i jutrom gledaj da ti sjeme nikne; ali kad do|e do branja razgrabi}e se, i osta}e ti ljuta `alost.

17:12 Te{ko mno{tvu velikih naroda, {to bu~e kao {to bu~e mora, i uzavrelijem narodima, kojih stoji vreva kao silnijeh voda;

17:13 Vreva stoji naroda kao velikih voda; ali }e povikati na njih, i oni }e pobje}i daleko, i bi}e gonjeni kao pljeva po brdima od vjetra i kao prah od vihora.

17:14 Uve~e eto straha, i prije nego svane nema nikoga. To je dio onijeh koji nas gaze, i na{ljedstvo onijeh koji otimlju od nas.

GLAVA 18

Te{ko zemlji koja sjen ~ini krilima s one strane rijeka Etiopskih;

18:2 Koja {alje poslanike preko mora, u la|ama od site po vodama, govore}i: idite, brzi glasnici, k narodu rasijanu i oplijenjenu, k narodu stra{nu otkako je dosad, k narodu razmjerenu i poga`enu, kojemu zemlju raznose rijeke.

18:3 Svi koji `ivite na svijetu i stanujete na zemlji, kad se digne zastava na gorama, gledajte, i kad zatrubi truba, slu{ajte.

18:4 Jer ovako mi re~e Gospod: umiri}u se i gleda}u iz stana svojega, kao vru}ina koja su{i poslije da`da i kao rosan oblak o vru}ini `etvenoj.

18:5 Jer prije berbe, kad napupe pupci i od cvijeta postane grozd i stane zreti, okresa}e odvode kosijerom, i uze}e lozu i otsje}i.

18:6 Sve }e se ostaviti pticama gorskim i zvijerima zemaljskim; i ptice }e ljetovati na njima, a sva-kojake zvijeri zemaljske zimova}e.

18:7 Tada }e se donijeti dar Gospodu nad vojskama od naroda rasijanoga i oplijenjenoga, od naroda stra{noga otkako je dosad, od naroda razmjerena i poga`enoga, kojemu zemlju raznose rijeke, k mjestu imena Gospoda nad vojskama, ka gori Sionskoj.

GLAVA 19

Breme Misiru. Gle, Gospod sjede}i na oblaku laku do}i }e u Misir; i zatre}e se od njega idoli Misirski, i srce }e se rastopiti u Misircima.

19:2 I razdra`i}u Misirce jedne na druge, te }e vojevati brat na brata i prijatelj na prijatelja, grad na grad, carstvo na carstvo.

19:3 I nesta}e duha Misiru, i namjeru njegovu razbi}u; tada }e pitati svoje idole i opsjenare i vra~e i gatare.

19:4 I preda}u Misirce u ruke `estokim gospodarima, i ljut }e car vladati njima, veli Gospod, Gospod nad vojskama.

19:5 I nesta}e vode iz mora, i rijeka }e presahnuti i zasu{iti se.

19:6 I rijeke }e ote}i, opa}e i presahnuti potoci Misirski, trska i sita posu{i}e se.

19:7 Trava kraj potoka, na u}u potoka, i svi usjevi kraj potoka posahnu}e i nesta}e ih i propa{-}e.

19:8 I tu`i}e ribari i sjetova}e svi koji bacaju udicu, i koji razapinju mre`u po vodama zabrinu}e se.

19:9 I stidje}e se koji rade od tankoga lana, i koji tkaju tanko bijelo platno.

19:10 I nasipi }e mu se razvaliti, i koji zagra|uju ribnjake, svi }e biti `alosna srca.

19:11 Doista, knezovi su Soanski bezumni, i savjet mudrijuh savjetnika Faraonovijeh lud je. Kako mo`ete govoriti Faraonu: ja sam sin mudrijuh, sin starijuh careva?

19:12 Gdje su? gdje su mudraci tvoji? Neka ti ka`u ako znadu {to je naumio za Misir Gospod nad vojskama.

19:13 Poludje{e knezovi Saonski; prevari{e se knezovi Nofski; prelasti{e Misir glave plemena njegovijeh.

19:14 Gospod je izlio me|u njih duh prijevaran, te u~ini{e da posr}e Misir u svijem poslovima kao {to posr}e pijan ~ovjek bljuju}i.

19:15 I ne}e biti djela u Misiru {to bi u~inila glava ili rep, grana ili sita.

19:16 Tada }e biti Misirci kao `ene; boja}e se i drktati od ruke Gospoda nad vojskama kad zamahne na njih.

19:17 I zemlja }e Judina biti strah Misiru; ko je se god opomene, prepa}e se radi namjere Gospoda nad vojskama {to je naumio suprot njemu.

19:18 U to }e vrijeme biti pet gradova u zemlji Misirskoj koji }e govoriti jezikom Hananskim i zaklinjati se Gospodom nad vojskama; jedan }e se zvati grad Aheres.

19:19 U to }e vrijeme biti oltar Gospodnji usred zemlje Misirske, i spomenik Gospodnji na me|i njezinoj;

19:20 I bi}e znak i svjedo~anstvo Gospodu nad vojskama, u zemlji Misirskoj. Kad stanu vikati ka Gospodu na nasilnike, on }e im poslati spasitelja i kneza i izbavi}e ih.

19:21 I bi}e poznat Gospod Misircima, i pozna}e Misirci Gospoda u to vrijeme, i slu`i}e mu `rtvama i darima, i zavjetova}e zavjete Gospodu, i izvr{iva}e.

19:22 Tako }e Gospod udariti Misir, i udariv iscijeli}e, jer }e se obratiti ka Gospodu, umoli}e mu se, i iscijeli}e ih.

19:23 U to }e vrijeme biti put iz Misira u Asirsku, i Asirac }e i}i u Misir i Misirac u Asirsku, i slu`i}e Gospodu Misirci s Asircima.

19:24 U to }e vrijeme Izrailj biti tre}i s Misircima i Asircima, i bi}e blagoslov posred zemlje.

19:25 Jer }e ih blagosloviti Gospod nad vojskama govore}i: da je blagosloven moj narod Misirski i Asirski, djelo ruku mojih, i na{ljedstvo moje, Izrailj.

GLAVA 20

Godine koje do|e Tartan na Azot, kad ga posla Sargon car Asirski, te bi Azot i uze ga,

20:2 U to vrijeme re~e Gospod preko Isaije sina Amosova govore}i: idi, skini kostrijet sa sebe, i izuj obu}u s nogu svojih. I u~ini tako i i|a{e go i bos.

20:3 Tada re~e Gospod: kako ide sluga moj Isaija go i bos za znak i ~udo {to }e biti do tri godine Misiru i Etiopskoj,

20:4 Tako }e odvesti car Asirski u ropstvo Misirce, i Etiopljane u su`anjstvo, djecu i starce, gole i bose i golijeh zadnjica, na sramotu Misircima.

20:5 I prepa}e se i posrami}e se od Etiopske, uzdanice svoje, i od Misira, ponosa svojega.

20:6 I re}i }e tada koji `ive na ovom ostrvu: gle, to je uzdanica na{a, ka kojoj pritjecasmo za pomo}

da se sa-uvamo od cara Asirskoga; kako }emo se izbaviti?

GLAVA 21

Breme pustinji na moru. Kao vihori koji prolaze na jug, tako }e do}i iz pustinje, iz zemlje stra{ne.

21:2 Ljuta utvara javi mi se. Nevjernik nevjeru~ini, pusto{nik pusto{i; hodi, Elame; opkoli, Mido! svemu uzdisanju u~ini}u kraj.

21:3 Zato su bedra moja puna bola; muke me obuze{e kao kad se mu~i porodilja; zgurih se ~uju}i, prepadoh se vide}i.

21:4 Srce mi se smete, groza me poduze; no} milina mojih pretvori mi se u strah.

21:5 Postavi sto, stra`ar neka stra`i; jedi, pij; ustajte knezovi, ma`ite {titove.

21:6 Jer ovako mi re~e Gospod: idi, postavi stra`ara da ti javi {to vidi.

21:7 I vidje kola, i dva reda konjika; kola s margarcima i kola s kamilama; i pa`a{e dobro velikom pa`njom.

21:8 I povika kao lav: gospodaru, ja stojim jednako na stra`i danju, i stojim na stra`i po svu no}.

21:9 I evo do|o{e na kolima ljudi, u dva reda konjici. Tada povika i re~e: pade, pade Vavilon, i svi rezani likovi bogova njegovijeh razbi{e se o zemlju.

21:10 Vr{aju moj, i p{enice gumna mojega! {to ~uh od Gospoda nad vojskama, Boga Izrailjeva, javih vam.

21:11 Breme Dumi. Vi~e k meni neko sa Sira: stra`aru! {ta bi no}as? stra`aru! {ta bi no}as?

21:12 Stra`ar re~e: do}i }e jutro, ali i no}; ako }ete tra`iti, tra`ite, vratite se, do|ite.

21:13 Breme Arapskoj. Po {umama u Arapskoj no}iva}ete, putnici Dedanski!

21:14 Iznesite vode pred `edne, koji `ivite u zemlji Temi, sretite s hljebom bjegunca.

21:15 Jer }e bje`ati od ma~a, od ma~a gologa, od luka zapetoga i od `estokoga boja.

21:16 Jer ovako mi re~e Gospod: za godinu, kao {to je godina najamni~ka, nesta}e sve slave Kidarske.

21:17 I {to ostane hrabrih strijelaca sinova Kidarskih, bi}e malo; jer Gospod Bog Izrailjev re~e.

GLAVA 22

Breme dolini vi|enja. [to ti je te si sva iza{la na krovove?

22:2 Grade puni vike i vreve, grade veseli! tvoji pobijeni nijesu pobijeni ma~em niti pogibo{e u boju.

22:3 Glavari tvoji uzmakoe svikoliki, poveza{e ih strijelci; {to se god na|e tvojih, svi su povezani, ako i pobjego{e daleko.

22:4 Zato rekoh: pro|ite me se, da pla~em goroko; ne trudite se da me tje{ite za pogiblju k}eri naroda mojega.

22:5 Jer je ovo dan muke i potiranja i smetnje od Gospoda, Gospoda nad vojskama, u dolini vi|enja; obali}e zid, i vika }e biti do gore.

22:6 I Elam uze Tul, s kolima ljudi i s konjicama, i Kir ista~e {tit.

22:7 I krasne doline tvoje napuni{e se kola, i konjici se namjesti{e pred vratima.

22:8 I odastrije se zastira~ Judin; i pogledao si u to vrijeme na oru`je u ku}i {umskoj.

22:9 I vidjeste da je mnogo proloma na gradu Davidovu, i sabraste vodu u donjem jezeru.

22:10 I izbrojiste ku}e Jerusalimske, i razvaliste ku}e da utvrdite zid.

22:11 I na~iniste jaz me|u dva zida za vodu iz staroga jezera; ali ne pogledaste na onoga koji je to u~inio i ne obazreste se na onoga koji je to odavna spremio.

22:12 I zva vas Gospod nad vojskama u onaj dan da pla~ete i ridate i da skubete kose i pripa{ete kostrijet;

22:13 A gle, radost i veselje, ubijaju goveda, kolju ovce, jedu meso i piju vino govore{i: jedimo i pijmo, jer }emo sjutra umrijeti.

22:14 Ali Gospod nad vojskama javi mi: ne}e vam se oprostiti ovo bezakonje do smrti, veli Gospod, Gospod nad vojskama.

22:15 Ovako veli Gospod, Gospod nad vojskama: idi k onomu rizni~aru, k Somni, upravitelju dvorskom,

22:16 I reci mu: {ta }e{ ti tu? i ko ti je tu? te si tu istesao sebi grob? istesao si sebi grob na visoku mjestu i spremio si sebi stan u kamenu.

22:17 Evo, ~ovje~e, Gospod }e te baciti daleko i zatrpa}e te.

22:18 Zavitla}e te i hititi kao loptu u zemlju prostranu; ondje }e{ umrijeti i ondje }e biti kola slave tvoje, sramoto domu gospodara svojega;

22:19 I svr{i }u te s mjesta tvojega, i istjera}u te iz slu`be tvoje.

22:20 I u to vrijeme pozva}u slugu svojega Elijakima sina Helkijina;

22:21 I obu}i }u mu tvoju haljinu, i tvojim }u ga pojasom opasati, i tvoju }u mu vlast dati u ruku, i bi}e otac Jerusalimljanima i domu Judinu.

22:22 I metnu}u mu klju~ od doma Davidova na rame: kad on otvori, ne}e niko zatvoriti, i kad on zatvori, ne}e niko otvoriti.

22:23 I kao klin uglavi}u ga na tvrdu mjestu, i bi}e prijesto slave domu oca svojega;

22:24 I o njemu }e se vje{ati sva slava doma oca njegova, sinova i unuka, svakojaki sudovi, i najmanji, i ~a{e i mjehovi.

22:25 U to vrijeme, veli Gospod nad vojskama, pomjeri}e se klin uglavljeni na tvrdom mjestu, i izvadi}e se i pa{e, i te`a {to je na njemu propa}e; jer Gospod re~e.

GLAVA 23

Breme Tiru. Ridajte la|e Tarsiske, jer je raskopan, da nema ku}e niti ko dolazi. Iz zemlje Kitimske javi im se.

23:2 Umuknite koji `ivite na ostrvu, koje trgovci Sidonski pomorci puni{e.

23:3 I dohodi mu bijahu po velikim vodama sjeme Siorsko, `etva s rijeke, i bje{e trg narodima.

23:4 Stidi se, Sidone, jer govori more, sila morsk
ska veli: ne mu~im se poro|ajem, ne ra|am, ne od-
gajam momaka, ne podi`em djevojaka.

23:5 Kao {to se o`alosti{e kad ~u{e za Misir, ta-
ko }e se o`alostiti kad ~uju za Tir.

23:6 Idite u Tarsis, ridajte ostrvljani!

23:7 Je li to va{ veseli grad, kojega je starina od
davnina? njegove }e ga noge zanijeti daleko u tu|i-
nstvo.

23:8 Ko je to smislio na Tir, koji razdava{e vije-
nce, ~iji trgovci bjehu knezovi, i prekupci slavni na
zemlji?

23:9 Gospod je nad vojskama to smislio, da
osramoti ponos svake slave i da poni{ti sve slavne
na zemlji.

23:10 Prije|i preko zemlje svoje kao potok, k}e-
ri Tarsiska; nema vi{e pojasa.

23:11 Ruku svoju podi`e na more, zadrma car-
stva; Gospod je zapovjedio za Hanan da se rasko-
paju gradovi njegovi.

23:12 I veli: ne}e{ se vi{e veseliti, osramo}ena
djevojko, k}eri Sidonska. Ustani, idi u Kitim, ni
ondje ne}e{ imati mira.

23:13 Eto zemlje Haldejske; toga naroda nije bi-
lo; Asur je osnova za one koji `ivljahu u pustinja-
ma, podigo{e kule u njoj, pogradi{e dvorove; i
obrati se u razvaline.

23:14 Ridajte la|e Tarsiske, jer je raskopan va{
grad.

23:15 I tada }e Tir biti zarobljen sedamdeset go-
dina, za vijek jednoga cara, a poslije sedamdeset
godina pjeva}e se Tiru kao kurvi:

23:16 Uzmi gusle, idi po gradu, zaboravljena
kurvo; dobro udaraj, pjevaj i popijevaj, eda bi te se
opet opomenuli.

23:17 Jer poslije sedamdeset godina Gospod }e
pohoditi Tir, a on }e se vratiti na kurvarsku zaslu-
gu svoju, i kurva}e se sa svijem carstvima na ze-
mlji.

23:18 Ali }e trgovina njegova i zasluga njegova
biti posve}ena Gospodu, ne}e se ostavljati ni ~uva-
ti, nego }e trgovina njegova biti onima koji nast-

vaju pred Gospodom da jedu do sitosti i imaju odi-
jelo dobro.

GLAVA 24

Gle, Gospod }e isprazniti zemlju i opustiti je,
prevrnu}e je i rasija}e stanovnike njezine.

24:2 I bi}e sve{tenik kao narod, gospodar kao
sluga, gospo|a kao slu{kinja, prodavac kao kupac,
koji daje u zajam kao koji uzima u zajam, koji uzi-
ma dobit kao koji daje.

24:3 Sasvijem }e se isprazniti zemlja, i sasvijem
}e se oplijeniti. Jer Gospod re~e ovu rije~.

24:4 Tu`i}e zemlja i opasti, iznemo}i }e vasilje-
na i opasti; iznemo}i }e glavari naroda zemaljsko-
ga.

24:5 Jer se zemlja oskvrni pod stanovnicima
svojim, jer prestupi{e zakone, izmijeni{e uredbe,
raskido{e zavjet vje~ni.

24:6 Zato }e prokletstvo pro`drijeti zemlju, i za-
tr}e se stanovnici njezini; zato }e izgorjeti stanov-
nici zemaljski, i malo }e ljudi ostati.

24:7 Tu`i}e vino, uvenu}e loza vinova, uzdisa}e
svi koji su vesela srca.

24:8 Presta}e veselje uz bubnje, nesta}e graje
onijeh koji se vesele, presta}e veselje uz gusle.

24:9 Ne}e piti vina uz pjesme, ogrknu}e silovito
pi}e onima koji ga piju.

24:10 Razbi}e se pusti grad, zatvorene }e biti
sve ku}e da niko ne ulazi.

24:11 Tu`njava }e biti po ulicama radi vina,
pro}i }e svako veselje, oti}i }e radost zemaljska.

24:12 Pusto{ }e ostati u gradu, i vrata }e se ra-
zvaliti.

24:13 Jer }e biti u zemlji i u narodima kao kad
se oberu masline, i kao kad se paljetkuje poslije
berbe.

24:14 Ovi }e podignuti glas svoj i pjeva}e, radi
veli~anstva Gospodnjega podvikiva}e od mora.

24:15 Zato slavite Gospoda u dolinama, na ostr-
vima morskim ime Gospoda Boga Izrailjeva.

24:16 S kraja zemlje ~usmo pjesme u slavu pra-
vednome; ali rekoh: olo{ah! olo{ah! te{ko meni!

nevjernici nevjera ~ine, ba{ nevjernici nevjera ~ine.

24:17 Strahota i jama i zamka pred tobom je, stanovni~e zemaljski!

24:18 I ko ute~e ~uv{i za strahotu, pa{e u jama; a ko i`ljeze iz jame, uhvati}e se u zamku; jer }e se ustave na visini otvoriti i zatre{e se temelji zemlji.

24:19 Sva }e se zemlja razbiti, sva }e se zemlja raspasti, sva }e se zemlja uskolebati.

24:20 Sva }e se zemlja ljuljati kao pijan ~ovjek, i premjesti}e se kao koliba, jer }e joj ote`ati bezakonje njezino, te }e pasti i ne}e vi{e ustati.

24:21 I u to }e vrijeme pohoditi Gospod na visini vojsku visoku i na zemlji sve careve zemaljske.

24:22 I skupi}e se kao {to se skupljaju su`nji u jama, i bi}e zatvoreni u tamnicu, i poslije mnogo vremena bi}e poho|eni.

24:23 I posrami}e se mjesec i sunce }e se zastidjeti kad Gospod nad vojskama stane carovati na gori Sionu i u Jerusalmu, i pred starje{inama svojim proslavi se.

GLAVA 25

Gospode, ti si Bog moj, uzvi{iva}u te, slavi}u ime tvoje, jer si u~inio ~udesu; namjere tvoje od starine vjera su i istina.

25:2 Jer si od grada na~inio gomilu, i od tvrdoga grada zidine; od grada dvor za strance, do vijeka se ne}e sagraditi.

25:3 Zato }e te slaviti narod silan, grad strah{nih naroda boja}e te se.

25:4 Jer si bio krjepost ubogome, krjepost siromahu u nevolji njegovoj, uto~i{te od poplave, zaklon od`ege, jer je gnjev nasilni~ki kao poplava koja obaljuje zid.

25:5 Vrevu ino stranaca prekinuo si kao pripeku na suhu mjestu; kao pripeka sjenom od oblaka, tako se pjevanje nasilnika prekide.

25:6 I Gospod }e nad vojskama u~initi svijem narodima na ovoj gori gozbu od pretila mesa, gozbu od ~ista vina, od pretila mesa s mo`danima, od vina bez taloga.

25:7 I pokvari}e na ovoj gori zastira~ kojim su zastrti svi narodi, i pokriva~ kojim su pokriveni svi narodi.

25:8 Uni{ti}e smrt zauvijek, i utr}e Gospod Gospod suze sa svakoga lica, i sramotu naroda svoje}e ukinu}e sa sve zemlje; jer Gospod re~e.

25:9 I re}i }e se u ono vrijeme: gle, ovo je Bog na{, njega ~ekasmo, i spa{e nas; ovo je Gospod, njega ~ekasmo; radova}emo se i veseli}emo se za spasenje njegovo.

25:10 Jer }e ruka Gospodnja po~inuti na ovoj gori, a Moav }e se izgaziti na svom mjestu kao {to se gazi slama za gnoj.

25:11 I razmahnu}e rukama svojim sred njega, kao {to razmahuje pliva~ da pliva, i obori}e oholost njegovu mi{icama ruku svojih.

25:12 I grad i visoke zidove tvoje snizi}e, obori}e, baci}e na zemlju u prah.

GLAVA 26

Tada }e se pjevati ova pjesma u zemlji Judinoj: imamo tvrd grad; zidovi su i opkop spasenje.

26:2 Otvorite vrata da u|e narod pravedni, koji dr`i vjeru.

26:3 Ko se tebe dr`i, ~uva{ ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.

26:4 Uzđajte se u Gospoda do vijeka, jer je Gospod Gospod vje~na stijena.

26:5 Jer poni`uje one koji nastavaju na visini, grad visoki obara, obara ga na zemlju, obra}a ga u prah.

26:6 Te ga gazi noga, noge ubogih, stopala nevoljnijeh.

26:7 Put je pravedniku prav, ti ravni{ stazu pravednome.

26:8 I na putu sudova tvojih, Gospode, ~ekamo te; tvoje ime i tvoj spomen`udi du{a.

26:9 Du{om svojom`udim tebe no}u, i duhom svojim {to je u meni tra`im te jutrom; jer kad su sudovi tvoji na zemlji, u~e se pravdi koji`ive u vasiljenoj.

26:10 Ako se i pomiluje bezbo`nik, ne u~i se pravdi, u zemlji najpravednijoj ~ini bezakonje i ne gleda na veli~anstvo Gospodnje.

26:11 Gospode! ruka je tvoja visoko podignuta, a oni ne vide; vidje}e i posrami}e se od revnosti za narod, i oganj }e pro`drijeti neprijatelje tvoje.

26:12 Gospode! nama }e{ dati mir, jer sva djela na{a ti si nam u~inio.

26:13 Gospode Bo`e na{, gospodari}e nad nama gospodari drugi osim tebe, ali samo tobom pominjemo ime tvoje.

26:14 Pomrije{e, ne}e o`ivjeti, mrtvi budu}i ne}e ustati, jer si ih ti pohodio i istrijebio, zatro svaki spomen njihov.

26:15 Gospode, umno`io si narod, umno`io si narod i proslavio si se, ali si ih zagnao na sve krajeve zemaljske.

26:16 Gospode, u nevolji tra`i}e te, izliva}e pokornu molitvu kad si ih karao.

26:17 Kao trudna `ena kad ho}e da se porodi pa se mu~i i vi~e od bola, taki bijasmo mi pred tobom, Gospode!

26:18 Zatrudnjesmo, mu~ismo se da rodimo, i kao da rodismo vjetra, nikako ne pomogosmo zemlji, niti pado}e koji `ive u vasiljenoj.

26:19 O`ivje}e mrtvi tvoji, i moje }e mrtvo tijelo ustati. Probudite se, i pjevajte koji stanujete u prahu; jer je tvoja rosa rosa na travi, i zemlja }e izmetnuti mrtvace.

26:20 Hajde narode moj, u|i u klijeti svoje, i zaklju~aj vrata svoja za sobom, prikrij se za~as, dokle pro|e gnjev.

26:21 Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonje njihovo, i zemlja }e otkriti krvi svoje niti }e vi}e pokrivati pobijenijeh svojih.

GLAVA 27

Tada }e Gospod pokarati ma~em svojim ljutijem i velikim i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, krivuljastu zmiju, i ubi}e zmaja koji je u moru.

27:2 Tada pjevajte o vinogradu koji ra|a crvenijem vinom:

27:3 Ja Gospod ~uvam ga, u svako doba zaljeva}u ga; dan no} ~uva}u ga da ga ko ne o{teti.

27:4 Nema gnjeva u mene; ko }e staviti u boj nasuprot meni ~kalj i trnje? ja }u pogaziti i spaliti sve.

27:5 Ili neka se uhvati za silu moju da u~ini mir sa mnom; u~ini}e mir sa mnom.

27:6 Jednom }e se ukorijeniti Jakov, procvjeta}e i uzrasti Izrailj, i napuni}e vasiljenu plodom.

27:7 Je li ga udario onako kako je udario one koji njega udara{e? je li ga ubio onako kako su ubijeni oni koje je ubio?

27:8 S mjerom ga je karao, kad ga je odbacio, kad ga je odnio silnijem vjetrom svojim isto~nijem.

27:9 Zato }e se tijekom o~istiti bezakonje Jakovljevo i to }e biti sva korist {to }e se uzeti grijeh njegov kad sve kamenje oltarno razmetne kao razdrobljeno kre~no kamenje i ne bude vi}e gajeva ni sun~anijeh likova,

27:10 Jer }e tvrdi grad opustjeti i bi}e stan ostavljen i zanemaren kao pustinja; ondje }e pasti tele i ondje }e lijegati, i poje}e mu grane.

27:11 Kad se posu}e grane, polomi}e se; `ene }e dolaziti i lo`iti ih na oganj. Jer je narod nerazuman; zato ga ne}e `aliti koji ga je stvorio, i koji ga je sazdao ne}e se smilovati na nj.

27:12 U to }e vrijeme Gospod ovijati od obale rijeke do potoka Misirskoga, a vi, sinovi Izrailjevi, sabra}ete se jedan po jedan.

27:13 I tada }e se zatrubiti u veliku trubu, i koji se bjehu izgubili u zemlji Asirskoj i koji bijahu zagnani u zemlju Misirsku, do}i }e i klanja}e se Gospodu na svetoj gori u Jerusalmu.

GLAVA 28

Te{ko gizdavome vijencu pijanica Jefremovijeh, uvelom cvijetu krasnoga nakita njihova, koji su uvrh rodnoga dola, pijani od vina!

28:2 Gle, u Gospoda ima neko jak i silan kao pljusak od grada, kao oluja koja sve lomi, kao poplava silne vode, kad navali, obori}e sve na zemlju rukom.

28:3 Nogama }e se izgaziti gizdavi vijenac, pijanice Jefremove.

28:4 I uveli cvijet krasnoga nakita njihova, {to je uvrh rodnoga dola, bi}e kao vo}e uzrelo prije ljeta, koje ~im ko vidi, uzme u ruku i pojede.

28:5 U ono }e vrijeme Gospod nad vojskama biti slavna kruna i di~an vijenac ostatku naroda svojega,

28:6 I duh suda onome koji sjedi da sudi, i sila onima koji uzbijaju boj do vrata.

28:7 Ali se i oni zanose od vina, i posr}u od silovita pi}a: sve{tenik i prorok zanose se od silovita pi}a, osvojilo ih je vino, posr}u od silovita pi}a, zanose se u prorokovanju, spoti~u se u su|enju.

28:8 Jer su svi stolovi puni bljuvotine i ne~iste, nema mjesta ~ista.

28:9 Koga }e u~iti mudrosti, i koga }e uputiti da razumije nauku? Djecu, kojoj se ne daje vi}e mlijeko, koja su odbijena od sise?

28:10 Jer zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovdje malo, ondje malo dava}e se.

28:11 Zato }e nerazumljivom besjedom i tu|im jezikom govoriti tome narodu;

28:12 Jer im re~e: ovo je po~inak, ostavite umorna da po~ine; ovo je odmor; ali ne htje}e poslu}ati.

28:13 I bi}e im rije~ Gospodnja, zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje, da idu i padaju nauznako i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhvate.

28:14 Zato slu{ajte rije~ Gospodnju, ljudi potsmijeva-i, koji vladate narodom {to je u Jerusaliimu.

28:15 [to rekoste: uhvatismo vjeru sa smr}u, i ugovorismo s grobom; kad za|e bi~ kao povodanj, ne}e nas dohvatiti, jer od la`i na~inismo sebi uto-i{te, i za prijevaru zaklonismo se;

28:16 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo, ja me}em u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, skupocjen, temelj tvrd; ko vjeruje ne}e se pla{iti.

28:17 I izvr{i}u sud po pravilu i pravdu po mjericilima; i grad }e potrti la`no uto~i{te i voda }e potopiti zaklon.

28:18 I vjera va{a sa smr}u uni{ti}e se, i ugovor va{s grobom ne}e ostati, a kad za|e bi~ kao povodanj, potla~i}e vas.

28:19 ^im za|e, odnije}e vas, jer }e zalaziti svako jutro, danju i no}u, i kad se ~uje vika, bi}e sam strah.

28:20 Jer }e odar biti kratak da se ~ovjek ne mo`e pru`iti, i pokriva~ uzak da se ne mo`e umotati.

28:21 Jer }e Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgnjevi}e se kao u dolu Gavaonskom, da u~ini djelo svoje, neobi~no djelo svoje, da svr{i posao svoj, neobi~an posao svoj.

28:22 Nemojte se dakle vi}e potsmijevati da ne postanu ja-i okovi va{i, jer ~uh od Gospoda Gospoda nad vojskama pogibao odre|enu svoj zemlji.

28:23 Slu{ajte, i ~ujte glas moj, pazite i ~ujte besjedu moju.

28:24 Ore li ora~ svaki dan da posije? ili brazdi i povla~i njivu svoju?

28:25 Kad poravni ozgo, ne sije li grahor i kim? i ne me}e li p{enicu na najbolje mjesto, i je~am na zgodno mjesto, i krupnik na njegovo mjesto?

28:26 I Bog ga njegov u~i i upu}uje kako }e raditi.

28:27 Jer se grahor ne vr}e branom, niti se to~ak kolski obr}e po kimu, nego se cijepom mlati grahor i kim prutom.

28:28 P{enica se vr}e, ali ne}e jednako vrije}i niti }e je satrti to~kom kolskim na zupcima razdrobiti.

28:29 I to dolazi od Gospoda nad vojskama, koji je divan u savjetu, velik u mudrosti.

GLAVA 29

Teško Arilu, Arilu, gradu gdje je stajao David. Dodajte godinu na godinu, neka kolju `rtve prazni~ne.

29:2 Ali }u pritijesniti Arila, i bi}e `alost i tuga, jer }e mi biti kao Aril.

29:3 Jer }u te opkoliti vojskom, i stegnu}u te opkopima i podignu}u suprot tebi kule.

29:4 Te }e{ oboren govoriti sa zemlje i iz praha }e{ mucati, i glas }e ti biti sa zemlje kao u baja~a i iz praha }e{ {ap}u}i govoriti.

29:5 A mno{tvo neprijatelja tvojih bi}e kao sitan prah i mno{tvo nasilnika kao pljeva kad se razme~e; i to }e biti za~as, iznenada.

29:6 Gospod nad vojskama pohodi}e ga gromom i trusom i hukom velikom, viorom i burom i plamenom ognjenijem koji pro` dire.

29:7 I mno{tvo svijeh naroda koji vojuju na Aril i svi koji udaraju na nj i na zidove njegove i koji ga pritje{njuju, bi}e kao utvara no}na u snu.

29:8 Bi}e kao kad gladan sni da jede, pa kad se probudi a du{a mu prazna; ili kad sni `edan da pije, pa kad se probudi, a on iznemogao i du{a mu `edna; tako }e biti mno{tvo svijeh naroda {to vojuju na goru Sionsku.

29:9 Stanite i ~udite se; vapijte i vi~ite: pijani su, ali ne od vina; posr}u, ali ne od silovita pi}a.

29:10 Jer je Gospod izlio na vas duh tvrdoga sna i zatvorio vam o~i, oslijepio proroke i vidioce, glavare va{e.

29:11 I svaka utvara bi}e vam kao rije~i u zape~a}enoj knjizi, koju dadu ~ovjeku koji zna ~itati govore}i: ~itaj to; a on re~e: ne mogu, jer je zape~a}eno.

29:12 Ili da dadu knjigu onom koji ne zna ~itati govore}i: ~itaj to; a on re~e: ne znam ~itati.

29:13 Zato re~e Gospod: {to se ovaj narod pribli`uje ustima svojim i usnama svojim po{tuje me, a srce im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovijest je ljudska kojoj su nau~eni,

29:14 Zato }u evo jo{ raditi ~udesno s tijem narodom, ~udesno i divno, i mudrost mudrijeh njegovijeh poginu}e i razuma razumnijeh nesta}e.

29:15 Te{ko onima koji duboko sakrivaju od Gospoda namjeru, koji rade u mraku i govore: ko nas vidi? i ko nas zna?

29:16 Naopake misli va{e nijesu li kao kao lon~arski? Govori li djelo za onoga koji ga je na~inio: nije me na~inio? i lonac govori li za onoga koji ga je na~inio: ne razumije?

29:17 Ne}e li se doskora i Livan pretvoriti u polje, i polje se uzimati za {umu?

29:18 I u taj }e dan gluhi ~uti rije~i u knjizi, i iz tame i mraka vidje}e o~i slijepijeh.

29:19 I krotki }e se veoma radovati u Gospodu, i ni{ti izme|u ljudi veseli}e se sa sveca Izrailjeva.

29:20 Jer nasilnika ne}e biti, i nesta}e potsmjeva~a, i istrijebi}e se svi koji gledaju da ~ine bezakonje,

29:21 Koji okrivljuju ~ovjeka za rije~, i me}u zamku onome koji kara na vratima, i obaraju pravdnoga la`ju.

29:22 Zato Gospod, koji je otkupio Avrama, ovako govori za dom Jakovljevi: ne}e se vi{e Jakov postidjeti, niti }e mu lice pobljedjeti.

29:23 Jer kad vidi usred sebe djecu svoju, djelo ruku mojih, tada }e oni svetiti ime moje, sveti}e sveca Jakovljeva i boja}e se Boga Izrailjeva.

29:24 I koji lutaju duhom orazumi}e se, i vika~i }e primiti nauku.

GLAVA 30

Teško sinovima odmetnicima, govori Gospod, koji sastavljaju namjere koje nijesu od mene, zaklanjaju se za zaklon koji nije od moga duha, da dome}u grijeh na grijeh;

30:2 Koji slaze u Misir ne pitaju}i {ta }u ja re}i, da se ukrijepe silom Faraonovom i da se zaklone pod sjenom Misirskim.

30:3 Jer }e vam sila Faraonova biti na sramotu, i zaklon pod sjenom Misirskim na porugu.

30:4 Jer knezovi njegovi biće u Soanu, i poslanci njegovi doći u Hanes.

30:5 Ali će se svi posramiti s naroda, koji im neće pomoći, niti će im biti na korist ni na dobit, nego na sramotu i na porugu.

30:6 Tovar će biti na stoci južnoj: u zemlju gdje je nevolja i muka, gdje su lavovi i lavići, guje i zmajevi ognjeni krilati, odnijeće blago svoje magarcima na ramenima i bogatstvo svoje kamilama na grbama, k narodu koji neće pomoći.

30:7 Jer će Misirci uzalud i naprazno pomagati; zato vi-em o tom: ja-ina im je da sjede s mirom.

30:8 Sada idi, napiši ovo pred njima na dašicu, napiši u knjigu, da ostane za vremena koja će doći, dovijeka;

30:9 Jer su narod nepokoran, sinovi lažljivi, sinovi koji neće da slušaju zakona Gospodnjega;

30:10 Koji govore vidiocima: nemojte viđati, i prorocima: nemojte nam prorokovati (to je pravo, govorite nam mile stvari, prorokujte prijevaru;

30:11 Svrnite s puta, oступite od staze, neka nestane ispred nas sveca Izrailjeva.

30:12 Zato ovako veli svetac Izrailjev: kad odbacujete ovu riječ, i uzdate se u prijevaru i opasnost i na nju se oslanjate,

30:13 Zato će vam to bezakonje biti kao pukotina u zidu koji hoće da padne, koja izdigne zid visoko, te se naglo ujedanput obori.

30:14 I razbiće ga kao (to se razbija razbijen sudlonarski, neće ali se, te se neće na i neće crijepa kad se razbije da uzme oganj s ognjita ili da zahvati vode iz jame.

30:15 Jer ovako govori Gospod Gospod, svetac Izrailjev: ako se povratite i budete mirni, izbavićete se, u miru i uzdanju biće sila vaša; ali vi nećete.

30:16 Nego govorite: ne; nego ćemo na konjima pobjeći. Zato ćete bjeći. Pojahaćemo brze konje. Zato će biti brčiji koji će vas tjerati.

30:17 Bjeće vas tisuća kad jedan poviće; kad poviće petorica, bjećete svi, dokle ne ostanete kao okresano drvo navrh gore i kao zastava na humu.

30:18 A zato će Gospod da se smiluje na vas, i zato će se uzvisiti da vas pomiluje; jer je Gospod pravedan Bog; blago svjema koji ga čekaju.

30:19 Jer će narod nastaviti u Sionu, u Jerusalemu; neće više plakati, doista će te pomilovati kad poviće; neće te uje, odazvaće ti se.

30:20 Premda će vam Gospod dati hljeba tužnoga i vode nevoljničke; ali ti se neće uzimati u-itelji tvoji, nego će oči tvoje gledati u-itelje tvoje,

30:21 I ući će tvoje slušati riječ iza tebe gdje govori: to je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno ili nalijevo.

30:22 I oprzite posrebrene likove svoje rezane i zlatno odijelo likova livenijeh, i bacite ih kao neistotu, i reći će im: odlazite.

30:23 I daće da sjemenu tvojemu koje posije na njivi, i hljeb od roda zemaljskoga biće obilat i sit; tada će stoka tvoja pasti na pašnjaku prostranoj.

30:24 Volovi i magarci, (to rade zemlju, jeće istu zob ovijanu lopatom i rešetom.

30:25 I na svakoj gori visokoj i na svakom humu visokom biće izvori i potoci, kad bude pokolj veliki, kad popadaju kule.

30:26 I svjetlost će mjesec na biti kao svjetlost sunana, a svjetlost će sunana biti sedam puta veća, kao svjetlost od sedam dana, kad Gospod zavije ulom narodu svojemu i iscijeli rane koje mu je zadao.

30:27 Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnjev njegov gori i vrlo je teak; usne su mu pune ljutine i jezik mu je kao oganj koji saće.

30:28 A duh mu je kao potok koji plavi i dopire do grla, da rasije narode da otidu u ništa, i biće u neljustima narodima uzda koja će ih goniti da lutaju.

30:29 Pjevaćete kao noću uoči praznika, i veselićete se od srca kao onaj koji ide sa sviralom na goru Gospodnju, k stijeni Izrailjevoj,

30:30 I Gospod će pustiti da se neće slava glasa njegova, i pokazaće kako maće rukom svojom s ljutijem gnjevom i plamenom ognjenijem koji proće, s raspom i sa silnijem daćem i s gradom.

30:31 Jer }e se od glasa Gospodnjega prepasti Asirac, koji je bio palicom.

30:32 I kuda god pro|e palica pouzdana, kojom }e Gospod navaliti na nj, bi}e bubnji i gusle, i ratovima `estokim ratova}e na njih.

30:33 Jer je ve} pripravljen Tofet, i samom caru pripravljen je, na~inio je dubok i {irok; mjesta, ognja i drva ima mnogo; dah Gospodnji kao potok sumporni upali}e ga.

GLAVA 31

Te{ko onima koji idu u Misir za pomo}, koji se oslanjaju na konje, i uzdaju se u kola {to ih je mnogo, i u konjike {to ih je veliko mno{tvo, a ne gledaju na sveca Izrailjeva i ne tra`e Gospoda.

31:2 Ali je i on mudar, i navu}i }e zlo, i ne}e pore}i svoje rije~i, nego }e ustati na dom nevaljalijeh ljudi i na one koji poma`u onima koji ~ine bezakonje.

31:3 A Misirci su ljudi a ne Bog, i konji su njihovi tijelo a ne duh; i zato }e Gospod mahnuti rukom svojom, te }e pasti pomaga~, pa{e i onaj kome poma`e, i svi }e zajedno poginuti.

31:4 Jer ovako mi re~e Gospod: kao {to lav i lavi} ri~e nad lovom svojim, i ako se i svi~e na nj mno{tvo pastira, on se ne pla{i od vike njihove niti se pokorava na buku njihovu, tako }e Gospod nad vojskama si}i da vojuje za goru Sionsku i za hum njezin.

31:5 Kao ptice krilima Gospod }e nad vojskama zaklanjati Jerusolim, i zaklanjaju}i izbavi}e, i oblaze}i sa~uva}e.

31:6 Vratite se k njemu, od kojega se sasvijem odvrgoste, sinovi Izrailjevi!

31:7 Jer }e u onaj dan svaki odbaciti idole svoje srebrne, i zlatne svoje idole, koje vam ruke va{e na~ini{e na grijeh.

31:8 I Asirac }e pasti od ma~a ne ~ovje~ijega, i ma~e ne ~ovje~ji poje{e ga, i bje`a}e ispred ma~a, i mladi}i }e njegovi pla}ati danak.

31:9 I stijena }e njegova pro}i od straha, i knezovi }e se njegovi prepasti od zastave, veli Gospod, ~iji je oganj na Sionu i pe} u Jerusalimu.

GLAVA 32

Evo, car }e carovati pravo i knezovi }e vladati po pravdi.

32:2 I ~ovjek }e biti kao zaklon od vjetra, i kao uto~i{te od poplave, kao potoci na suhu mjestu, kao sjen od velike stijene u zemlji sasu{enoj.

32:3 I o~i onijeh koji vide ne}e biti zaslijepljene, i u{i onijeh koji ~uju slu{a}e.

32:4 I srce nerazumnijeh razumje}e mudrost, i jezik mutavijeh govori}e brzo i razgovijetno.

32:5 Nevaljalac se ne}e vi{e zvati knez, niti }e se tvrđica nazivati poda{nijem.

32:6 Jer nevaljalac o nevaljalstvu govori, i srce njegovo gradi bezakonje, rade}i licemjerno i govore}i na Boga la`, da isprazni du{u gladnomu i napoj `ednomu da uzme.

32:7 I sprave tvrdi~ine zle su; smi{lja lukav{tine da zatre ni{te rije~ima la`nijem i kad siromah govori pravo.

32:8 Ali knez smi{lja kne`evski, i ustaje da radi kne`evski.

32:9 Ustanite, `ene mirne, slu{ajte glas moj; k}eri bezbri`ne, ~ujte rije~i moje.

32:10 Za mnogo godina bi}ete u smetnji, vi bezbri`ne; jer ne}e biti berbe, i sabiranje ne}e do}i.

32:11 Stra{ite se, vi mirne; drk}ite, vi bezbri`ne, svucite se, budite gole, i pripa{ite oko sebe kostrijet,

32:12 Biju}i se u prsi za lijepijem njivama, za rodnijem ~okotima.

32:13 Trnje i ~kalj niknu}e na zemlji naroda mojega, i po svijem ku}ama veselijem, u gradu veselom.

32:14 Jer }e se dvorovi ostaviti, vreve gradske nesta}e; kule i stra`are posta}e pe}ine dovijeka, radost divljim magarcima i pa{a stadima,

32:15 Dokle se ne izlije na nas duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati za {umu.

32:16 Tada }e sud stanovati u pustinji, i pravda }e stajati na njivi.

32:17 I mir }e biti djelo pravde, {to }e pravda u~initi bi}e pokoj i bezbri`nost dovijeka.

32:18 I moj }e narod sjedjeti u mirnu stanu i u {atorima pouzdanijem, na po~ivali{tima tihim.

32:19 Ali }e grad pasti na {umu, i grad }e se vrlo sniziti.

32:20 Blago vama koji sijete pokraj svake vode, i pu{tate volove i magarce.

GLAVA 33

Te{ko tebi, koji pusto{i} a tebe ne pusto{e, i koji ~ini{ nevjera a tebi se ne ~ini nevjera; kad prestane{ pusto{iti, bi}e{ opusto{en, kad prestane{ ~initi nevjera, ~ini}e ti se nevjera.

33:2 Gospode, smiluj se na nas, tebe ~ekamo; budi im mi{ica svako jutro, i spasenje na{e u nevo-lji.

33:3 Narodi pobjego{e od jake vike, rasija{e se narodi {to se ti podi`e.

33:4 I pokupi}e se plijen va{ kao {to se kupe gusjenice, sko~i}e na nj kao {to ska~u skakavci.

33:5 Uzvi{en je Gospod, jer nastava na visini; napuni}e Sion suda i pravde.

33:6 I tvr|a vremena tvogega, sila spasenja tvogega bi}e mudrost i znanje; strah Gospodnji bi}e blago tvoje.

33:7 Eto, junaci njihovi vi~u na polju, i poslanci mirni pla~u gorko:

33:8 Putovi opustje{e, putnici ne putuju; pokvari ugovor, odbaci gradove, ne mari za ~ovjeka.

33:9 Zemlja tu`i i ~ezne, Livan se stidi i vene, Saron je kao pustinja, Vasan i Karmil ogolje{e.

33:10 Sada }u ustati, veli Gospod, sada }u se uzvisiti, sada }u se podignuti.

33:11 Zatrudnje}ete slamom, rodi}ete strnjiku; gnjev va{ pro`drije}e vas kao oganj.

33:12 I narodi }e biti kao pe{i kre~ne, izgorje}e ognjem kao trnje posje~eno.

33:13 Slu{ajte koji ste daleko {to sam u~inio, i koji ste blizu poznajte mo} moju.

33:14 Grje{nici u Sionu upla{i}e se, drhat }e spopasti licemjere, i re{i }e: ko }e nas ostati kod ognja koji pro`dire? ko }e nas ostati kod vje~ne `ege?

33:15 Ko hodi u pravdi i govori {to je pravo; ko mrzi na dobitak od nasilja; ko otresa ruke svoje da ne primi poklona; ko zatiskuje u{i svoje da ne ~uje za krv, i za`ima o~i svoje da ne vidi zla;

33:16 On }e nastavati na visokim mjestima; gradovi na stjenama bi}e mu uto~i{te, hljeb }e mu se davati, vode mu se ne}e premicati.

33:17 O~i }e ti vidjeti cara u krasoti njegovoj, gleda}e zemlju daleku.

33:18 Srce }e tvoje misliti o strahu govore{i: gdje je pisar? gdje broja~? gdje je onaj {to pregleda kule?

33:19 Ne}e{ vidjeti `estoka naroda, naroda koji govori iz dubina da se ne razbira, u koga je jezik mutav da se ne razumije.

33:20 Pogledaj na Sion, grad praznika na{i; o~i tvoje neka vide Jerusalem, mirni stan, {ator, koji se ne}e odnijeti, kojemu se kolje ne}e nigda pomjeriti, i nijedno mu se u`e ne}e otkinuti.

33:21 Nego }e nam ondje Gospod veliki biti mjesto rijeka i potoka {irokih, po kojima ne}e i{i la|a s veslima, niti }e velika la|a prolaziti onuda.

33:22 Jer je Gospod na{ sudija, Gospod je koji nam postavlja zakone, Gospod je car na{, on }e nas spasti.

33:23 Oslabi{e tvoja u`a, ne mogu tvrdo dr`ati katarke svoje ni razapeti jedra; tada }e se razdijeliti velik plijen, hromi }e razgrabiti plijen.

33:24 I niko od stanovnika ne}e re{i: bolestan sam. Narodu koji `ivi u njemu oprostije se bezakone.

GLAVA 34

Pristupite, narodi, da ~ujete; pazite, narodi; neka ~uje zemlja i {to je u njoj, vasiljena i {to se god ra|a u njoj.

34:2 Jer se Gospod razgnjevio na sve naredbe, i razljutio se na svu vojsku njihovu, zatr}e ih, preda}e ih na pokolj.

34:3 I pobijeni njihovi baci}e se, i od mrtvaca njihovijeh diza}e se smrad i gore }e se rasplinuti od krvi njihove.

34:4 I sva }e se vojska nebeska rastopiti, i savi}e se nebesa kao knjiga, i sva vojska njihova popada}e kao {to pada list s vinove loze i kao {to pada sa smokve.

34:5 Jer je opojen na nebu ma~ moj, evo, si}i }e na sud na Edomce i na narod koji sam prokleo da se zatre.

34:6 Ma~ je Gospodnji pun krvi i tovan od pretiline, od krvi jagnje}e i jari-je, od pretiline bubrega ovnujskih; jer Gospod ima `rtvu u Vosoru i veliko klanje u zemlji Edomskoj.

34:7 I jednoroz i }e si}i s njima i junci s bikovima; zemlja }e se njihova opiti od krvi i prah }e njihov utiti od pretiline.

34:8 Jer }e biti dan osvete Gospodnje, godina pla}anja, da bi se osvetio Sion.

34:9 I potoci }e se njezini pretvoriti u smolu, i prah njezin u sumpor, i zemlja }e njihova postati smola razgorjela.

34:10 Ne}e se gasiti ni no}u ni danju, dovijeka }e se dizati dim njezin, od koljena do koljena osta}e pusta, niko ne}e prelaziti preko nje dovijeka.

34:11 Nego }e je naslijediti gem i }uk, sova i gavran naseli}e se u njoj, i Gospod }e rastegnuti preko nje u`e pogibli i mjerila pusto{i.

34:12 Plemi}e njezine zva}e da caruju, ali ne}e biti nijednoga, i svi }e knezovi njezini oti}i u ni{ta.

34:13 I trnje }e izniknuti u dvorima njihovijem, kopriva i ~kalj u gradovima njihovijem, i bi}e stan zmajevima i naselje sovama.

34:14 I sreta}e se divlje zvijeri s buljinama, ave-ti }e se dovikivati, ondje }e se naseliti vje{tice i na}i po~ivali{te.

34:15 Ondje }e se gnijezditi }uk i nositi jaja i le}i pti}e i sabirati ih pod sjen svoj; ondje }e se sastajati i jastrebovi jedan s drugim.

34:16 Tra`ite u knjizi Gospodnjoj i ~itajte, ni{ta od ovoga ne}e izostati i nijedno ne}e biti bez drugoga; jer {to ka`em, on je zapovjedio, i duh }e ih njegov sabrati.

34:17 Jer im on baci `drijev, i ruka njegova razdjeli im zemlju u`em, i njihova }e biti dovijeka, od koljena do koljena nastava}e u njoj.

GLAVA 35

Radova}e se tome pustinja i zemlja sasu{ena, veseli}e se pusto{ i procvjetati kao ru`a.

35:2 Procvjeta}e obilno, i veseli}e se raduju}i se i popijevaju}i; slava Livanska da}e joj se i krasota Karmilska i Saronka; ta }e mjesta vidjeti slavu Gospodnju krasotu Boga na{ega.

35:3 Ukrijepite klonule ruke, i koljena iznemogla utvrdite.

35:4 Recite onima kojima se srce upla{ilo: ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga va{ega; osveta ide, plata Bo`ija, sam ide, i spa}e vas.

35:5 Tada }e se otvoriti o~i slijepima, i u{i glu-hima otvori}e se.

35:6 Tada }e hromac skakati kao jelen, i jezik nijemoga pjeva}e, jer }e u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasu{enoj.

35:7 I suho }e mjesto postati jezero, i zemlja sasu{ena izvori vodeni, u stanu zmajevskom, po lo`ama njihovijem, bi}e trava, trska i sita.

35:8 I ondje }e biti nasap i put, koji }e se zvati sveti put; ne}e i}i po njemu ne~isti, nego }e biti za njih; ko uzide njim, ni lud ne}e za}i.

35:9 Ne}e ondje biti lava, i ljuta zvijer ne}e i}i po njemu, niti }e se ondje na}i, nego }e hoditi izbavljeni.

35:10 I koje iskupi Gospod, vrati}e se i do}i }e u Sion pjevaju}i, i vje~na }e radost biti nad glavom

njihovom, dobi}e radost i veselje, a `alost i uzdisanje bje`a}e.

GLAVA 36

^ etrnaeste godine carovanje Jezekejina podi`e se Senahirim car Asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih.

36:2 I posla car Asirski Ravsaka iz Lahisa u Jerusolim k caru Jezekeji s velikom vojskom; i on stade kod jaza gornjega jezera na putu kod polja bjeljareva.

36:3 Tada izide k njemu Eljakim sin Helkijin, koji bija{e nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar.

36:4 I re~e im Ravsak: ka`ite Jezekeji: ovako ka`e veliki car, car Asirski: kakva je to uzdanica u koju se uzda{?

36:5 Da re~em, ali su prazne rije~i, da ima{ svjeta i sile za rat. U {to se dakle uzda{, te si se odmetnuo od mene?

36:6 Gle, uzda{ se u {tap od trske slomljene, u Misir, na koji ako se ko nasloni, u}i }e mu u ruku i probo{e}e je; taki je Faraon car Misirski svjema koji se uzdaju u nj.

36:7 Ako li mi re~e{; uzdamo se u Gospoda Boga svojega; nije li to onaj ~ije je visine i oltare oborio Jezekeja i zapovjedio Judi i Jerusolimu: pred ovijem oltarom klanjajte se?

36:8 Hajde zateci se mojemu gospodaru caru Asirskom, i da}u ti dvije tisu}e konja, ako mo`e{ dobiti koji }e jahati.

36:9 Kako }e{ dakle odbiti i jednoga vojvodu izme|u najmanjih slugu gospodara mojega? Ali se ti uzda{ u Misir za kola i konjike.

36:10 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda do{ao na ovo mjesto da ga zatrem? Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je.

36:11 Tada Eljakim i Somna i Joah reko{e Ravsaku: govori slugama svojim Sirski, jer razumijemo, a nemoj nam govoriti Judejski da slu{a narod na zidu.

36:12 A Ravsak re~e: eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvojemu ili k tebi da ka`em ove rije~i? nije li k tijem ljudima, {to sjede na zidu, da jedu svoju ne~ist i da piju svoju mokra}u s vama?

36:13 Tada stade Ravsak i povika iza glasa Judejski i re~e: ~ujte rije~i velikoga cara Asirskoga.

36:14 Ovako ka`e car: nemojte da vas vara Jezekeja, jer vas ne mo`e izbaviti.

36:15 Nemojte da vas nagovori Jezekeja da se pouzdate u Gospoda, govore}i: Gospod }e nas izbaviti, ovaj se grad ne}e dati u ruke caru Asirskom.

36:16 Ne slu{ajte Jezekeje; jer ovako ka`e car Asirski: u~inite mir sa mnom i hodite k meni, pa jedite svaki sa svoga ~okota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svojega studenca,

36:17 Dokle ne do|em i odnesem vas u zemlju kao {to je va{a, u zemlju obilnu `itom i vinom, u zemlju obilnu hljebom i vinogradima.

36:18 Nemojte da vas vara Jezekeja govore}i: Gospod }e nas izbaviti. Je li koji izme|u bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara Asirskoga?

36:19 Gdje su bogovi Ematski i Arfadski? gdje su su bogovi Sefarvinski? jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku?

36:20 Koji su izme|u svijeh bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? a Gospod }e izbaviti Jerusolim iz moje ruke?

36:21 Ali oni mu~ahu, i ne odgovori{e mu ni rije~i, jer car bje{e zapovjedio i rekao: ne odgovarajte mu.

36:22 Tada Eljakim sin Helkijin, koji bija{e nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, do|o{e k Jezekeji razdrv{i haljine, i kaza{e mu rije~i Ravsakove.

GLAVA 37

A kad to ~u car Jezekeja, razdrije haljine svoje i veza oko sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnji.

37:2 I posla Eljakima, koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije svećenike obučene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu.

37:3 I rekoše mu: ovako veli Jezeckija: ovo je dan nevolje i kara i ruga, jer prispješe djeca do porajaja, a nema snage da se rode.

37:4 Da ako je ~uo Gospod Bog tvoj što reče Ravsak, kojega posla car Asirski gospodar njegov da rući Boga ~ivoga i da ga vrijeđa riječima koje je ~uo Gospod Bog tvoj, pomoli se za ostatak koji se nalazi.

37:5 I dođoše k Isaiji sluge cara Jezeckije.

37:6 I reče im Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne plašite se od riječi koje si ~uo, kojima huliše na me sluge cara Asirskoga.

37:7 Evo, ja ću pustiti na nj duh, te će ~uti glas i vratiti se u svoju zemlju, i ućinju da pogine od mača u svojoj zemlji.

37:8 I tako vrativši se Ravsak na čela Asirskoga gdje bijaše Livnu, jer bijaše ~uo da je otišao od Lahisa.

37:9 A on ~u za Tiraku cara Huskoga gdje kazao: ide da se bježi s tobom. I ~uvši posla poslanike k Jezeckiji govoreći:

37:10 Ovako recite Jezeckiji caru Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se uzdaje govoreći: ne će se dati Jerusolim u ruke caru Asirskom.

37:11 Eto, ~uo si što su učinili carevi Asirski svijem zemljama potvrđujući ih sasvijem; a ti li ćeš se izbaviti?

37:12 Jesu li narode koje satrže oči moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove koji bijahu u Telasaru?

37:13 Gdje je car Ematski i car Arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave?

37:14 A kad Jezeckija primi knjigu iz ruku poslanika i pročita je, otiđe u dom Gospodnji, i razvi je Jezeckija pred Gospodom.

37:15 I pomoli se Jezeckija Gospodu govoreći:

37:16 Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, koji sjediš na heruvimima, ti si sam Bog svijem carstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju.

37:17 Prigni, Gospode, uho svoje i ~uj; otvori, Gospode, oči svoje i vidi; ~uj sve riječi Senahirima, koji posla da rući Boga ~ivoga.

37:18 Istina je, opustošili su carevi Asirski sve one narode i zemlje njihove,

37:19 I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne bijahu bogovi, nego djelo ruku ~ovječijih, drvo i kamen, zato ih potrže.

37:20 I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas iz ruku njegovijeh, da poznadu sva carstva na zemlji da si ti sam Gospod.

37:21 Tada posla Isaija sin Amosov k Jezeckiji i poruči mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: uslišio sam za što si mi se molio radi Senahirima cara Asirskoga.

37:22 Ovo je riječ koju izreče Gospod za nj: ruga ti se i potsmijeva ti se djevojka, kći Sionska, za tobom maše glavom kći Jerusalimska.

37:23 Koga si rućio i hulio? i na koga si podigao glas? i podigao uvis oči svoje? Na sveca Izrailjeva.

37:24 Preko sluga svojih rućio si Gospoda i rekao si: s mnogim kola svojih izidoh na visoke gore, na strane Livanske, i posjeđuju visoke kedre njegove, i lijepe jele njegove, i dođi u na najvići kraj njegov, u čumu njegova Karmila.

37:25 Ja sam kopao, i pio vodu, i isušio sam stopama svojim sve potoke gradovima.

37:26 Nijesi li ~uo da ja to odavna ~inim i od iskona da sam tako uredio? sada puštam to, da prevratim tvrde gradove u puste gomile.

37:27 Zato koji u njima ~ive iznemogloše, uplašite se i smetloše se, postaju kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se sušuje prije nego sazri.

37:28 Znam sjećenje tvoje i polaćenje tvoje i dolaćenje tvoje i kako bjesniš na me.

37:29 Jer bjesniš na me, i tvoja obijest dođe do mojih ušiju, zato ću metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje, i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa ću te odvesti natrag putem kojim si došao.

37:30 A tebi ovo neka bude znak: ječete ove godine što samo od sebe rodi, a druge godine što

opet samo od sebe rodi; a tre}e godine sijte i `anji-
te i sadite vinograde i jedite rod iz njih.

37:31 Jer ostatak doma Judina, {to ostane, opet }e pustiti `ile ozdo i roditi ozgo.

37:32 Jer }e iz Jerusalima iza}i ostatak, i iz gore Siona, koji se sa~uvaju. Revnost Gospoda nad voj-
skama u~ini}e to.

37:33 Zato ovako veli Gospod za cara Asirsko-
ga: ne}e u}i u ovaj grad, niti }e baciti amo strijele,
ne}e se prima}i k njemu sa {titom, niti }e iskopati
opkopa oko njega.

37:34 Vratil}e se putem kojim je do{ao, a u grad
ovaj ne}e u}i, veli Gospod.

37:35 Jer }u braniti taj grad i sa~uva}u ga sebe
radi i radi Davida sluge svojega.

37:36 Tada izide an|eo Gospodnji i pobi u oko-
lu Asirskom sto i osamdeset i pet tisu}a; i kad usta-
{e ujutru, a to sve sami mrtvaci.

37:37 Te se podi`e Senahirim car Asirski, i oti-
de, i vrativ{i se osta u Nineviji.

37:38 I kad se klanja}e u domu Nisroka boga
svojega, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubi}e
ga ma~em, a sami pobjego}e u zemlju Araratsku, i
na njegovo se mjesto zacari Esaradon sin njegov.

GLAVA 38

U to vrijeme razbolje se Jezekeja na smrt; i do-
|e k njemu prorok Isaija sin Amosov i re~e
mu: ovako veli Gospod: naredi za ku}u svoju, jer
}e{ umrijeti i ne}e{ ostati `iv.

38:2 A Jezekeja se okrete licem k zidu, i pomoli
se Gospodu,

38:3 I re~e: oh, Gospode, opomeni se da sam je-
dnako hodio pred tobom vjerno i s cijelim srcem, i
tvorio {to je tebi ugodno. I plaka Jezekeja veoma.

38:4 Tada do|e rije~ Gospodnja Isaiji govore}i:

38:5 Idi i reci Jezekeji: ovako veli Gospod Bog
Davida oca tvojega: ~uo sam molitvu tvoju, i vidio
sam suze tvoje, evo doda}u ti vijeku petnaest godi-
na.

38:6 I izbavi}u tebe i ovaj grad iz ruku cara Asi-
rskoga, i brani}u ovaj grad.

38:7 I ovo neka ti bude znak od Gospoda da }e
u~initi Gospod {to je rekao.

38:8 Evo ja }u vratiti sjen po koljencima po ko-
jima je si{ao na sun~aniku Ahazovu natrag za deset
koljenaca. I vrati se sunce za deset koljenaca po
koljencima po kojima bija}e si{lo.

38:9 Ovo napisa Jezekeja car Judin kad se razbo-
lje, i ozdravi od bolesti svoje:

38:10 Ja rekoh, kad se presjeko}e dani moji:
idem k vratima grobnijem, uze mi se ostatak godi-
na mojih.

38:11 Rekoh: ne}u vidjeti Gospoda Gospoda u
zemlji `ivijeh, ne}u vi}e vidjeti ~ovjeka me|u oni-
ma koji stanuju na svijetu.

38:12 Vijek moj pro|e i prenese se od mene kao
{ator pastirski; presjekoh `ivot svoj kao tka~, otsje-
}i }e me od osnutka; od jutra do ve~era u~ini}e{ mi
kraj.

38:13 Mi{ljah za jutra da }e kao lav potrti sve
kosti moje; od jutra do ve~era u~ini}e{ mi kraj.

38:14 Pi{tah kao `drao i kao lastavica, ukah kao
golubica, o~i mi i{~ilje}e gledaju}i gore: Gospode,
u nevolji sam, oblak{aj mi.

38:15 [ta da re~em? On mi kaza, i u~ini. Pro`i-
vje}u sve godine svoje po jadu du}e svoje.

38:16 Gospode, o tom se `ivi i u tom je svemu
`ivot duha mojega, iscijelio si me i sa~uvao u `ivo-
tu.

38:17 Evo, na mir do|e mi ljut jad; ali tebi bi
milo da izvu~e{ du}u moju iz jame pogibli, jer si
bacio za le|a svoja sve grijeha moje.

38:18 Jer ne}e grob tebe slaviti, ne}e te smrt
hvaliti, i koji si|u u grob ne nadaju se tvojoj istini.

38:19 @ivi, `ivi, oni }e te slaviti kao ja danas:
otac }e sinovima javljati istinu tvoju.

38:20 Gospod me spase, zato }emo pjevati pje-
sme moje u domu Gospodnjem dok smo god `ivi.

38:21 A Isaija bje}e rekao da uzmu grudu suhих
smokava i priviju na otok, te }e ozdraviti.

38:22 I Jezekeja bje}e rekao: {ta }e biti znak da
}u oti}i u dom Gospodnji?

GLAVA 39

U to vrijeme Merodah-Valadan, sin Valadanov, car Vavilonski, posla knjigu s darom Jezeckiji; jer bje{e ~uo da je bio bolestan i ozdravio.

39:2 I Jezeckija se obradova tome, i pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i ku}u gdje mu bje{e oru`je, i {to se god nala`a{e u riznicama njegovijem, ne osta ni{ta da im ne pokaza Jezeckija u ku}i svojoj i u svemu gospodstvu svom.

39:3 Tada do|e prorok Isaija k caru Jezeckiji i re~e mu: {ta su govorili ti ljudi i odakle su do{li k tebi? A Jezeckija re~e: iz daljne zemlje do{li su k meni, iz Vavilona.

39:4 A on re~e: {ta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezeckija re~e: vidjeli su sve {to ima u mom dvoru; nije ostalo ni{ta u riznicama mojim da im nijesam pokazao.

39:5 Tada re~e Isaija Jezeckiji: ~uj rije~ Gospoda nad vojskama.

39:6 Evo do}i }e vrijeme kad }e se odnijeti u Vavilon sve {to ima u ku}i tvojoj, i {to su sabirali oci tvoji do danas, ne}e ostati ni{ta, veli Gospod.

39:7 I sinove tvoje, koji }e iza}i od tebe, koje }e{ roditi, uze}e da budu dvorani u dvoru cara Vavilonskoga.

39:8 A Jezeckija re~e Isaiji: dobra je rije~ Gospodnja koju si rekao. Jo{ re~e: je li? za moga vijeka bi}e mir i vjera?

GLAVA 40

Tje{ite, tje{ite narod moj, govori Bog va{.

40:2 Govorite Jerusalimu ljubazno, i javljajte mu da se navr{io rok njegov, da mu se bezakonje oprostilo, jer je primio iz ruke Gospodnje dvojinom za sve grijehе svoje.

40:3 Glas je nekoga koji vi~e: pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pusto{i stazu Bogu na{emu.

40:4 Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i {to je krivo neka bude pravo, i neravna mjesta neka budu ravna.

40:5 I javi}e se slava Gospodnja, i svako }e tijelo vidjeti; jer usta Gospodnja govori{e.

40:6 Glas govori: vi~i. I re~e: {ta da vi~em? Da je svako tijelo trava i sve dobro njegovo kao cvijet poljski.

40:7 Su{i se trava, cvijet opada kad duh Gospodnji dune na nj; doista je narod trava.

40:8 Su{i se trava, cvijet opada; ali rije~ Boga na{ega ostaje dovijeka.

40:9 Izidi na visoku goru, Sione, koji javlja{ dobre glase; podigni silno glas svoj, Jerusalime, koji javlja{ dobre glase; podigni, ne boj se. Ka`i gradovima Judinijem: evo Boga va{ega.

40:10 Evo, Gospod Bog ide na jakoga, i mi{ica }e njegova obladati njim; evo plata je njegova kod njega i djelo njegovo pred njim.

40:11 Kao pastir pa}e stado svoje; u naru~je svoje sabra}e jaganjce, i u njedrima }e ih nositi, a doжилice }e voditi polako.

40:12 Ko je izmjerio vodu grstima svojim i nebesa premjerio pe|u? ko je mjerom izmjerio prah zemaljski, i gore izmjerio na mjerila i bregove na poteg?

40:13 Ko je upravljao duh Gospodnji? ili mu bio savjetnik i nau~io ga?

40:14 S kim se je dogovarao i ko ga je urazumio i nau~io putu suda, i nau~io ga znanju i pokazao mu put razuma?

40:15 Gle, narodi su kao kap iz vijedra, i kao pra{ka na mjerilima broje se; gle, premje{ta ostrva kao pra{ak.

40:16 Ni Livan ne bi bio dosta za oganj, i `ivotinje njegove ne bi bile dosta za `rtvu paljenicu.

40:17 Svi su narodi kao ni{ta pred njim, manje negoli ni{ta i ta{tina vrijede mu.

40:18 S kim }ete dakle izjedna~iti Boga? i kako }ete mu priliku na}i?

40:19 Umjetnik lije lik, i zlatar ga pozla}uje, i veri`ice srebrne lije.

40:20 A ko je siromah, te nema {ta prinijeti, bira drvo koje ne trune, i tra`i vje{ta umjetnika da na~ini rezan lik, koji se ne pomi~e.

40:21 Ne znate li? ne ~ujete li? ne kazuje li vam se od iskona? ne razumijete li od temelja zemaljskih?

40:22 On sjedi nad krugom zemaljskim, i njezini su mu stanovnici kao skakavci; on je razastro nebesa kao platno i razapeo ih kao {ator za stan.

40:23 On obra}a knezove u ni{ta, sudije zemaljske ~ini da su kao ta{tina.

40:24 Kao da nijesu posa|eni ni posijani, i kao da im se stablo nije ukorijenilo u zemlji, ~im dune na njih, posahnu, i vihor kao pljevu raznese ih.

40:25 S kim }ete me dakle izjedna~iti da bih bio kao on? veli sveti.

40:26 Podignite gore o~i svoje i vidite; ko je to stvorio? ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu, i velike radi sile njegove i jake mo}i ne izostaje nijedno?

40:27 Za{to govori{, Jakove, i ka`e{, Izrailju: sakriven je put moj od Gospoda, i stvar moja ne izlazi pred Boga mojega?

40:28 Ne zna{ li? nijesi li ~uo da Bog vje~ni Gospod, koji je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utru|uje? razumu njegovu nema mjere.

40:29 On daje snagu umornome, i nejakome umno`ava krjepost.

40:30 Djeca se more i sustaju, i mladi}i padaju;

40:31 Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podi`u se na krilima kao orlovi, tr~e i ne sustaju, hode i ne more se.

GLAVA 41

U muknite preda mnom, ostrva; i narodi neka se potkrijepe, neka pristupe, i tada neka reku: hajdemo da se sudimo.

41:2 Ko je podigao pravdu s istoka? ko je dozvaao da ide za njim ustopice? ko joj je pokorio narode i dao joj vlast nad carevima i u~inio te su kao prah ma~u njezinu i kao razvijana pljeva luku njezinu?

41:3 Pogna ih, pro|e mirno putem, kojim ne bje{e hodio nogama svojim.

41:4 Ko je uradio i u~inio to? i zove nara{taje od iskona? Ja, Gospod, prvi i po{ljednji, ja isti.

41:5 Vidje{e ostrva i upla{i{e se, krajevi zemaljski zadrhta{e, pribli`i{e se i do|o{e.

41:6 Jedan drugom pomoga{e, i bratu svojemu govora{e: budi hrabar.

41:7 Drvodjelja hrabra{e zlatara: koji kleplje hrabra{e onoga koji kuje na nakovnju, govore}i: dobro je za spajanje. I pritvr|iva{e klincima da se ne pomi~e.

41:8 Ali ti, Izrailju, slugo moj; Jakove, kojega izabrah, sjeme Avrama prijatelja mojega;

41:9 Ti, kojega uzeh s krajeva zemaljskih, i izme|u izbranih njezinijeh dozvah te, i rekoh ti: ti si moj sluga, ja te izabrah, i ne odbacih tebe;

41:10 Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne pla{i se, jer sam ja Bog tvoj; ukrijepi}u te i pomo}i }u ti, i poduprije}u te desnicom pravde svoje.

41:11 Gle, postidje}e se i posrami}e svi koji se ljute na tebe; bi}e kao ni{ta i izginu}e protivnici tvoji.

41:12 Potra`i}e{ suparnike svoje, ali ih ne}e{ na}i, bi}e kao ni{ta, i koji vojuju na te, nesta}e ih.

41:13 Jer ja Gospod Bog tvoj dr`im te za desnicu, i ka`em ti: ne boj se, ja }u ti pomagati.

41:14 Ne boj se, crvi}u Jakovljevi, narodi}u Izrailjevi, ja }u ti pomagati, govori Gospod i izbavitelj tvoj, svetac Izrailjev.

41:15 Gle, u~ini}u te da bude{ kao sprava za vr{enje nova sa zupcima: vrije}i }e{ gore i satr}e{ ih, i brda }e{ obratiti u pljevu.

41:16 Vija}e{ ih, i vjetar }e ih odnijeti i vihor }e ih rasuti, a ti }e{ se veseliti u Gospodu i hvali}e{ se svecem Izrailjevijem.

41:17 Siromahe i uboge, koji tra`e vode a nje nema, kojima se jezik osu{io od `e|i, njih }u usli{i-ti ja Gospod, ja Bog Izrailjev ne}u ih ostaviti.

41:18 Otvori}u rijeke na visovima, i izvore usred dolina, pustinju }u obratiti u jezero vodeno, i suhu zemlju u izvore vodene.

41:19 Posadi}u u pustinji kedar, sitim, mirtu i maslinu; posadi}u u pustoj zemlji jelu, brijest i {i-m{ir,

41:20 Da vide i poznadu i da promisle i razumi-ju da je to uradila ruka Gospodnja, i svetac Izrai-ljev da je to stvorio.

41:21 Iznesite parbu svoju, veli Gospod, poka`i-te razloge svoje, veli car Jakovljevi.

41:22 Neka do|u i neka nam objave {ta }e biti; objavite nam {ta je prvo bilo, da promislimo i po-znamo {ta }e biti iza toga; ili ka`ite nam {ta }e biti unapredak.

41:23 Ka`ite {ta }e biti poslije, i pozna}emo da ste bogovi; ili u~inite {to dobro ili zlo, i divi}emo se i gledati svi.

41:24 Gle, vi nijeste ni{ta, i djelo va{e nije ni{ta; koji vas izbira, gad je.

41:25 Podigoh jednoga sa sjevera, i do}i }e; od istoka sun~anoga prizva}e ime moje, stupa}e po glavarima kao po kalu i kao {to lon~ar gazi blato.

41:26 Ko je objavio od iskona, da bismo znali, ili od starina, da bismo rekli: istina je? Ali nema nikoga da bi objavio, niti ima koga da naprijed ka-zao, niti ima koga da bi ~uo rije~i va{e.

41:27 Ja prvi Sionu ka`em: eto, eto toga. U Je-rusalimu }u dati ko }e javljati dobre glase.

41:28 Jer pogledam, ali nema nikoga, nema me-|u njima nijednoga ko bi svjetovao; pitam ih, ali ne odgovaraju ni rije~i.

41:29 Gle, svi su ta{tina, ni{ta su djela njihova; liveni su likovi njihovi vjetar i ni{tavilo.

GLAVA 42

Evo sluge mojega, kojega podupirem, izbrani-ka mojega, koji je mio du{i mojoj; metnu}u duh svoj na njega, sud narodima javlja}e.

42:2 Ne}e vikati ni podizati, niti }e se ~uti glas njegov po ulicama.

42:3 Trske stu~ene ne}e prelomiti, i svje{tila ko-je se pu{i ne}e ugasiti; javlja}e sud po istini.

42:4 Ne}e mu dosaditi, niti }e se umoriti, dokle ne postavi sud na zemlji, i ostrva }e ~ekati nauku njegovu.

42:5 Ovako govori Bog Gospod, koji je stvorio nebesa i razapeo ih, koji je rasprostro zemlju i {to ona ra|a, koji daje disanje narodu {to je na njoj i duh onima {to hode po njoj:

42:6 Ja Gospod dozvah te u pravdi, i dr`a}u te za ruku, i ~uva}u te, i u~ini}u te da bude{ zavjet narodu, vidjelo narodima;

42:7 Da otvori{ o~i slijepcima, da izvede{ su`nje iz zatvora i iz tamnice koji sjede u tami.

42:8 Ja sam Gospod, to je ime moje, i slave svo-je ne}u dati drugome ni hvale svoje likovima reza-nijem.

42:9 Evo, pre|a{nje do|e, i ja javljam novo, pri-je nego nastane kazujem vam.

42:10 Pjevajte Gospodu pjesmu novu, hvalu nje-govu od kraja zemlje, koji se plavite po moru i sve {to je u njemu, ostrva i koji `ivite na njima.

42:11 Pustinja i gradovi njezini, sela gdje stanu-je Kidar, neka podignu glas, neka pjevaju koji `ive po stijenama, neka klikuju savrh gora.

42:12 Neka daju slavu Gospodu, i hvalu njegovu neka javljaju po ostrvima.

42:13 Gospod }e iza}i kao junak, podignu}e re-vnost svoju kao vojnik, vika}e i klikovati, nadvla-da}e neprijatelje svoje.

42:14 Mu~ah dugo, ~injah se gluh, ustezah se; ali }u sada vikati kao `ena kad se pora|a, i sve }u potrti i istrijebiti.

42:15 Opusti}u gore i bregove, i svaku travu na njima osu{i}u, i od rijeka }u na~initi ostrva, i jeze-ra }u isu{iti.

42:16 I vodi}u slijepce putem kojega nijesu zna-li; vodi}u ih stazama kojih nijesu znali; obrati}u pred njima mrak u svjetlost i {to je neravno u rav-no. To }u im u~initi, i ne}u ih ostaviti.

42:17 Tada }e se vratiti natrag i posramiti se ko-ji se uzdaju u lik rezani, koji govore likovima live-nijem: vi ste na{i bogovi.

42:18 ^ujte, gluhi; progledajte, slijepi, da vidi-te.

42:19 Ko je slijep osim sluge mojega? i ko je gluh kao poslanik moj kojega {aljem? ko je slijep kao savr{eni? ko je slijep kao sluga Gospodnji?

42:20 Gleda{ mnogo, ali ne vidi}; otvorene su ti u{i, ali ne ~uje}.

42:21 Gospodu bija{e mio radi pravde njegove, u~ini zakon velikim i slavnim.

42:22 A narod je oplijenjen i potla~en, svi su koliki povezani u pe}inama i sakriveni u tamnicama; posta{e plijen, a nema nikoga da bi izbavio; posta{e grabe`, a nema nikoga da bi rekao: vrati.

42:23 Ko izme|u vas ~uje ovo i pazi i slu{a za poslije?

42:24 Ko je dao Jakova da se potla~i i Izrailja otima~ima? Nije li Gospod, kojemu zgrije{ismo? Jer ne htje{e hoditi putovima njegovijem niti slu{a{e zakona njegova.

42:25 Zato izli na njih `estoku jarost svoju i silan rat, i zapali ga unaokolo, ali on ne razumje; zapali ga, ali on ne mari.

GLAVA 43

Ali sada ovako veli Gospod, koji te je stvorio, Jakove, i koji te je sazdao, Izrailju: ne boj se, jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom; moj si.

43:2 Kad po|e{ preko vode, ja }u biti s tobom, ili preko rijeka, ne}e te potopiti; kad po|e{ kroz oganj, ne}e{ izgorjeti i ne}e te plamen opaliti.

43:3 Jer sam ja Gospod, Bog tvoj, svetac Izrailjev, spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mjesto tebe.

43:4 Otkako si mi postao drag, proslavio si se i ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za du{u tvoju.

43:5 Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka }u dovesti sjeme tvoje, i od zapada sabra}u te.

43:6 Kaza}u sjeveru: daj; i jugu: ne brani; dove-di sinove moje iz daleka i k}eri moje s krajeva zemaljskih,

43:7 Sve, koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi, sazdah i na~inih.

43:8 Izvedi narod slijepi koji ima o~i, i gluhi koji ima u{i.

43:9 Svi narodi neka se skupe, i neka se saberu plemena; ko je izme|u njih naprijed kazao to ili nam kazao {to je bilo prije? Neka dovedu svjedoke svoje i opravdaju se; ili neka ~uju, i reku: istina je.

43:10 Vi ste moji svjedoci, veli Gospod, i sluga moj kojega izabrah, da biste znali i vjerovali mi i razumjeli da sam ja; prije mene nije bilo Boga niti }e poslije mene biti.

43:11 Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema spasitelja.

43:12 Ja objavih, i spasoh, i naprijed kazah, i ni-koji tu| bog me|u vama, i vi ste mi svjedoci, veli Gospod, i ja sam Bog.

43:13 Ja sam od prije nego dan posta, i niko ne mo`e izbaviti iz moje ruke; kad radim, ko }e smesti?

43:14 Ovako govori Gospod izbavitelj va{, svetac Izrailjev: vas radi posla}u u Vavilon i pobaca}u sve prijevornice, i Haldejce s la|ama, kojima se hvale.

43:15 Ja sam Gospod svetac va{, stvoritelj Izrailjev, car va{.

43:16 Ovako govori Gospod koji je na~inio po moru put i po silnijem vodama stazu,

43:17 Koji izvodi kola i konje, vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu ustati, da se ugase kao {to se gasi svje{tilo:

43:18 Ne pominjite {to je prije bilo i ne mislite o starijem stvarima.

43:19 Evo, ja }u u~initi novo, odmah }e nastati; ne}ete li ga poznati? Jo{ }u na~initi u pustinji put, rijeke u suhoj zemlji.

43:20 Slavi}e me zvijeri poljske, zmajevi i sove, {to sam izveo u pustinju vode, rijeke u zemlji suhoj, da napojim narod svoj, izbranika svojega.

43:21 Narod koji sazdah sebi, pripovjeda}e hvalu moju.

43:22 A ti, Jakove, ne priziva me, i bijah ti dosadan, Izrailju.

43:23 Nijesi mi prinio jagnjeta na `rtvu paljenicu, i `rtvama svojim nijesi me po~astio; nijesam te

nagonio da mi slu`i{ prinosima, niti sam te trudio da mi kadi{.

43:24 Nijesi mi kupio za novce kada, niti si me pretelinom `rtava svojih nasitio, nego si me mu~io svojim grijesima, i dosadio si mi bezakonjem svojim.

43:25 Ja, ja sam bri{em tvoje prijestupe sebe radi, i grijeha tvojih ne pominjem.

43:26 Opomeni me, da se sudimo, kazuj, da se opravda{.

43:27 Otac tvoj prvi sagrije{i, i u~itelji tvoji skrivi{e mi.

43:28 Zato }u izbaciti iz svetinje knezove, i da }u Jakova u prokletstvo i Izrailja u sramotu.

GLAVA 44

Ali sada ~uj, Jakove, slugo moj, i Izrailju, kojega izabrah.

44:2 Ovako veli Gospod, koji te je stvorio i sazdao od utrobe materine, i koji ti poma`e: ne boj se, slugo moj Jakove, i mili, kojega izabrah.

44:3 Jer }u izliti vodu na `ednoga i potoke na suhu zemlju, izli }u duh svoj na sjeme tvoje i blagoslov svoj na tvoje natra`je.

44:4 I procvjeta }e kao u travi, kao vrbe pokraj potoka.

44:5 Ovaj }e re{i: ja sam Gospodnji, a onaj }e se zvati po imenu Jakovljevu, a drugi }e se pisati svojom rukom Gospodnji, i preziva }e se imenom Izrailjevim.

44:6 Ovako govori Gospod car Izrailjev i izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam po{ljednji, i osim mene nema Boga.

44:7 I ko kao ja ogla{uje i objavljuje ovo, ili mi ure|uje otkako naselih stari narod? Neka im javi {to }e biti i {to }e do{i.

44:8 Ne boj te se i ne pla{ite se; nijesam li ti davno kazao i objavio? vi ste mi svjedoci; ima li Bog osim mene? Da, nema stijene, ne znam ni jedne.

44:9 Koji grade rezane likove, svi su ni{ta, i mile stvari njihove ne poma`u ni{ta, i one su im svjedoci da ne vide i ne razumiju, da bi se posramili.

44:10 Ko gradi boga i lije lik, nije ni na kaku korist.

44:11 Gle, svi }e se drugovi njegovi posramiti, i umjetnici vi{e od drugih ljudi; neka se skupe svi i stanu, bi }e ih strah i posrami }e se svi.

44:12 Kova~ klije{tima radi na `ivom ugljevlju, i kuje ~eki}em, i radi snagom svoje ruke, gladije, te iznemogne, i ne pije vode, te sustane.

44:13 Drvodjelja raste `e vrvcu i bilje `i crvenilom, te{e i zaokru`uje, i na~inja kao lik ~ovje~ji, kao lijepa ~ovjeka, da stoji u ku{i.

44:14 Sije~e sebi kedre, i uzima ~esvinu i hrast ili {to je naj~vr}e me|u drvljem {umskim; sadi jasen, i od da`da raste.

44:15 I biva ~ovjeku za oganj, i uzme ga, te se grije; upali ga, te pe~e hljeb; i jo{ gradi od njega boga i klanja mu se; gradi od njega lik rezan, i pada na koljena pred njim.

44:16 Polovinu lo`i na oganj, uz polovinu jede meso ispekav{i pe~enje, i biva sit, i grije se i govori: aha, ogrijah se, vidjeh oganj.

44:17 A od ostatka gradi boga, rezan lik svoj, pada pred njim na koljena i klanja se, i moli mu se i govori: izbavi me, jer si ti bog moj.

44:18 Ne znaju, niti razumiju, jer su im o~i zaslijepljene da ne vide, i srca, da ne razumiju.

44:19 Niti uzimaju na um, nema znanja ni razuma da bi koji rekao: polovinu ovoga spalih na oganj, i na uglju od njega ispekoh hljeb, ispekoh meso i jedoh; i od ostatka eda li }u na~initi gad, i panju drvenom ho }u li se klanjati?

44:20 Taki se hrani pepelom, prevareno srce zavodi ga da ne mo`e izbaviti du{e svoje, niti re{i: nije li la` {to mi je u desnici?

44:21 Pamti to, Jakove i Izrailju, jer si moj sluga; ja sam te sazdao, sluga si moj, Izrailju, ne }u te zaboraviti.

44:22 Rasu }u kao oblak prijestupe tvoje, i grijehe tvoje kao maglu; vrati se k meni, jer sam te izbavio.

44:23 Pjevajte, nebesa, jer Gospod u~ini, podvikujte, nizine zemaljske, popijevajte, gore, {ume i

sva drva u njima, jer izbavi Gospod Jakova i proslavi se u Izrailju.

44:24 Ovako govori Gospod, izbavitelj tvoj, koji te je sazdao od utrobe materine: ja Gospod na~inih sve: razapeh nebo sam, rasprostrijeh zemlju sam sobom;

44:25 Uni{tujem znake la`ljivcima, i vra~e obezumljujem, vra}am natrag mudrace, i pretvaram mudrost njihovu u ludost;

44:26 Potvr|ujem rije~ sluge svojega, i navr{ujem savjet glasnika svojih; govorim Jerusalimu: naseli}e{ se; i gradovima Judinijem: sazida}ete se; i pustoline njihove podignu}u;

44:27 Govorim dubini: presahni i isu{i}u rijeke tvoje;

44:28 Govorim Kiru: pastir si moj; i izvr{i}e svu volju moju, i kaza}e Jerusalimu: sazida}e{ se; i crkvi: osnova}e{ se.

GLAVA 45

Ovako govori Gospod pomazaniku svojemu Kiru, kojega dr`im za desnicu, da oborim pred njim narode i careve raspa{em, da se otvaraju vrata pred njim i da ne budu vrata zatvorena:

45:2 Ja }u i}i pred tobom, i putove neravne poravni}u, vrata mjedena razbi}u i prijevornice gvozdeno slomi}u.

45:3 I da}u ti blago tajno i bogatstvo sakriveno, da pozna{ da sam ja Gospod Bog Izrailjev, koji te zovem po imenu.

45:4 Radi sluge svojega Jakova i Izrailja izbra-nika svojega prozvah te imenom tvojim i prezime-nom, premda me ne zna{.

45:5 Ja sam Gospod, i nema drugoga, osim mene nema boga; opasah te, premda me ne zna{,

45:6 Da bi poznali od istoka sun~anoga i od zapada da nema drugoga osim mene; ja sam Gospod i nema drugoga,

45:7 Koji pravim svjetlost i stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja Gospod ~inim sve to.

45:8 Rosite, nebesa, ozgo, i oblaci neka kaplju pravdom, neka se otvori zemlja i neka rodi spase-

njem i zajedno neka uzraste pravda; ja Gospod stvorih to.

45:9 Te{ko onom ko se sva|a s tvorcem svojim; crijep s drugim crepovima neka se sva|a; ali ho}e li kao re}i lon~aru svojemu: {ta radi{? za tvoj posao nema ruku.

45:10 Te{ko onom ko govori ocu: {to ra|a{? i `eni: {to se pora|a{?

45:11 Ovako veli Gospod svetac Izrailjev i tvorac njegov: pitajte me {to }e biti; za sinove moje i za djelo ruku mojih nare|ujte mi.

45:12 Ja sam na~inio zemlju i ~ovjeka na njoj stvorio, ja sam razapeo nebesa svojim rukama, i svoj vojsci njihovoj dao zapovijest.

45:13 Ja ga podigoh u pravdi, i sve putove njegove poravni}u; on }e sazidati moj grad i roblje moje otpusti}e, ne za novce ni za darove, veli Gospod nad vojskama.

45:14 Ovako veli Gospod: trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca ljudi visoka rasta do}i }e k tebi i biti tvoja; za tobom }e pristati, u okovima }e i}i, i tebi }e se klanjati, tebi }e se moliti govore}i: doista, Bog je u tebi, i nema drugoga Boga.

45:15 Da, ti si Bog, koji se krije{, Bog Izrailjev, spasitelj.

45:16 Oni }e se svi postidjeti i posramiti, oti}i }e sa sramotom svikoliki koji grade likove.

45:17 A Izrailja }e spasti Gospod spasenjem vje~nijem, ne}ete se postidjeti niti }ete se osramotiti dovijeka.

45:18 Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i na~inio je i utvrdio, i nije je stvorio naprazno, nego je na~inio da se na njoj nastava: ja sam Gospod, i nema drugoga.

45:19 Nijesam govorio tajno ni na mra~nu mjestu na zemlji, nijesam rekao sjemenu Jakovljevu: tra`ite me uzalud. Ja Gospod govorim pravdu, javljam {to je pravo.

45:20 Skupite se i do|ite, pristupite svi koji ste se izbacili izme|u naroda. Ni{ta ne znaju koji nose drvo od svojega lika i mole se bogu koji ne mo`e pomo}i.

45:21 Oglasite, i dovedite, neka vije}aju zajedno: ko je to od starine kazao? ko je javio jo{ onda? Nijesam li ja, Gospod? Nema osim mene drugoga Boga, nema Boga pravednoga i spasitelja drugoga osim mene.

45:22 Pogledajte u mene, i spa{}ete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog, i nema drugoga.

45:23 Sobom se zakleh; izide iz usta mojih rije~pravedna, i ne}e se pore}i, da }e im se pokloniti svako koljeno, i zaklinjati se svaki jezik,

45:24 I govori}e: u Gospodu je pravda i sila; k njemu }e do}i; ali }e se posramiti svi koji se gnjeve na nj.

45:25 U Gospodu }e se opravdati i proslaviti sve sjeme Izrailjevo.

GLAVA 46

Pade Vil, izvali se Nevo; likovi njihovi metnu{e se na `ivotinju i na stoku; {to nosite, te{ko je, i umori}e.

46:2 Izvali{e se, pado{e svi, ne mogo{e izbaviti tovara, nego i sami otido{e u ropstvo.

46:3 Slu{ajte me, dome Jakovljevi i svi koji ste ostali od doma Izrailjeva, koje nosim od utrobe, koje dr`im od ro|enja.

46:4 I do starosti va{e ja }u biti isti, i ja }u vas nositi do sijeda vijeka; ja sam stvorio i ja }u nositi, ja }u vas nositi i izbavi}u.

46:5 S kim }ete me izjedna~iti i isporediti? koga }ete mi uzeti za priliku da bi bio kao ja?

46:6 Prosipaju zlato iz toboca i mjere srebro na mjerila, pla}aju zlataru da na~ini od njega boga, pred kojim padaju i klanjaju se.

46:7 Me}u ga na rame i nose ga, i postavljaju ga na mjesto njegovo, te stoji i ne mi~e se s mjesta svojega; ako ga ko zove, ne odziva se niti ga izba~lja iz nevolje njegove.

46:8 Pamтите to, i poka`ite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

46:9 Pamтите {to je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugoga Boga, i niko nije kao ja,

46:10 Koji od po~etka javljam kraj i izdaleka {to jo{ nije bilo; koji ka`em: namjera moja stoji i u~ini}u sve {to mi je volja.

46:11 Zovem s istoka pticu i iz daljne zemlje ~ovjeka koji }e izvr{iti {to sam naumio. Rekoh i dove{}u to, naumih i u~ini}u.

46:12 Slu{ajte me, koji ste uporna srca, koji ste daleko od pravde.

46:13 Pribli`ih pravdu svoju, nije daleko, i spasenje moje ne}e odocniti, jer }u u Sionu postaviti spasenje, u Izrailju slavu svoju.

GLAVA 47

Si|i i sjedi u prah, djevojko, k}eri Vavilonska; sjedi na zemlju, nema prijestola, k}eri Haldejska; jer se ne}e{ vi{e zvati nje`na i ljupka.

47:2 Uzmi `rvnje, i melji bra{no otkrij kosu svoju, izuj se, zagali golijeni, idi preko rijeka.

47:3 Otkri}e se golotinja tvoja, i vidje}e se sramota tvoja; osveti}u se, i niko mi ne}e smetati.

47:4 Ime je izbavitelju na{emu Gospod nad vojškama, svetac Izrailjev.

47:5 Sjedi mu~e}i, i u|i u tamu, k}eri Haldejska; jer se ne}e{ vi{e zvati gospo|a carstvima.

47:6 Razgnjevih se na narod svoj, oskvrnih na{ljedstvo svoje i predadoh ga tebi u ruke; a ti im ne pokaza milosti; na starce si metala prete{ki jaram svoj;

47:7 I govorila si: dovijeka }u biti gospo|a; ali nikad nijesi to uzimala na um, niti si pomi{ljala {ta }e biti na po{ljedak.

47:8 Sada dakle ~uj ovo, koja `ivi{ u slastima i bez brige sjedi{ i govori{ u srcu svom: ja sam, i nema druge osim mene, ne}u biti udovica niti }u osirotjeti.

47:9 To }e ti oboje do}i ujedanput, u isti dan, da osiroti{ i obudovi{, do}i }e ti potpuno, radi mno{tva ~ini tvojih i radi velike sile ~aranja tvoga.

47:10 Jer si se pouzdala u zlo}u svoju govore}i: niko me ne vidi. Mudrost tvoja i znanje tvoje prevari{e te, te si govorila u srcu svom: ja sam, i osim mene nema druge.

47:11 Zato }e do}i na te zlo, a ne}e{ znati odakle izlazi, i popa{e te nevolja, da je ne}e{ mo}i odbiti, i do}i }e na te ujedanput pogibao, za koju ne}e{ znati.

47:12 Stani sada s vra~anjem svojim i s mno{tvom ~ini svojih, oko kojih si se trudila od mladosti svoje, ne bi li se pomogla, ne bi li se okrijepila.

47:13 Umorila si se od mno{tva namjera svojih; neka stanu sada zvjezdari, koji gledaju zvijezde, koji prori~u svakoga mjeseca, i neka te sa~uvaju od onoga {to }e do}i na te.

47:14 Gle, oni su kao pljeva, oganj }e ih spaliti, ni sami sebe ne}e izbaviti iz plamena; ne}e ostati uglja da se ko ogrije, ni ognja da bi se posjedjelo kod njega.

47:15 Taki }e biti oni s kojima si se trudila i s kojima si trgovala od mladosti svoje, razbje}i }e se svaki na svoju stranu; ne}e biti nikoga da te izbavi.

GLAVA 48

^ujte ovo, dome Jakovljevi, koji se zovete imenom Izrailjevijem, i iz vode Judine izidoste, koji se kunete imenom Gospodnjim, i Boga Izrailjeva pominjete, ali ne po istini i po pravdi.

48:2 Jer se imenuju po svetom gradu, oslanjaju se na Boga Izrailjeva, kojemu je ime Gospod nad vojskama.

48:3 [to je pre|e bivalo, kazivah naprijed odavna, i {to iz mojih usta izide i objavih, u~inih brzo i zbi se.

48:4 Znao sam da si uporan, i vrat da ti je gvozdena `ila, i ~elo da ti je od mjedi.

48:5 I zato ti odavna objavih, prije nego se zbi kazah ti, da ne bi rekao: idol moj u~ini to, i lik moj rezani i lik moj liveni zapovjedi}e tako.

48:6 ^uo si; pogledaj sve to; a vi ne}ete li objavljivati? otsele ti javljam novo i sakriveno, {to nijesi znao;

48:7 Sada se stvori, i nedavno, i prije ovoga dana nijesi ~uo, da ne re~e{ gle, znao sam.

48:8 Niti si ~uo ni znao, i prije ti se u{i ne otvorio{e, jer znadijah da }e{ ~initi nevjeru, i da se zove{ prestupnik od utrobe materine.

48:9 Imena svojega radi ustegnu}u gnjev svoj, i radi hvale svoje uzdr`a}u se prema tebi, da te ne istrijebim.

48:10 Evo, pretopi}u te, ali ne kao srebro, prebra}u te u pe}i nevolje.

48:11 Sebe radi, sebe radi u~ini}u, jer kako bi se hulilo na ime moje? i slave svoje ne}u dati drugome.

48:12 ^uj me, Jakove i Izrailju, kojega ja pozvah: ja sam prvi, ja sam i po{ljednji.

48:13 I moja je ruka osnovala zemlju, i moja je desnica izmjerila nebesa pe|u; kad ih zovnem, svi do|u.

48:14 Skupite se svi i ~ujte: ko je od njih objavio ovo? Gospod ga miluje, on }e izvr{iti volju njegovu na Vavilonu, i mi{ica }e njegova biti nasuprot Haldejcima.

48:15 Ja, ja rekoh, i pozvah ga, dove}u ga, i bi}e sre}an na svom putu.

48:16 Pristupite k meni, ~ujte ovo: od po~etka nijesam govorio tajno; otkako to bi, bijah ondje; a sada Gospod Gospod posla me i duh njegov.

48:17 Ovako veli Gospod, izbavitelj tvoj, svetac Izrailjev: ja sam Gospod Bog tvoj koji te u~im da bi napredovao, vodim te putem kojim treba da ide{.

48:18 O, da si pazio na zapovjesti moje! mir bi tvoj bio kao rijeka, i pravda tvoja kao valovi morskog;

48:19 I sjemena bi tvog bila kao pijeska, i poroda utrobe tvoje kao zrna njegovijeh; ime se njihovo ne bi zatrlo ni istrijebilo ispred mene.

48:20 Izidite iz Vavilona, bje`ite od Haldejaca; glasno pjevaju}i objavljujte, kazujte, razgla{ujte do krajeva zemaljskih; recite: izbavi Gospod slugu svojega Jakova.

48:21 Ne}e o`ednjeti kad ih povede preko pustinje; vodu iz stijene to~i}e im, jer }e rascijepiti kamen i pote}i }e voda.

48:22 Nema mira bezbo`nicima veli Gospod.

GLAVA 49

Poslušajte me, ostrva, i pazite narodi daljni.
Gospod me pozva od utrobe; od utrobe matere
moje pomenu ime moje.

49:2 I u~inio je usta moja da su kao o{tar ma~, u
sjenu ruke svoje sakri me; u~inio me je sjajnom
strijelom, i u tulu svojem sakri me.

49:3 I re~e mi: ti si sluga moj, u Izrailju }u se to-
bom proslaviti.

49:4 A ja rekoh: uzalud se trudih uzalud i napra-
zno potro{ih silu svoju; ali opet sud je moj u Go-
spoda i posao moj u Boga mojega.

49:5 A sada govori Gospod, koji me je sazdao
od utrobe materine da sam mu sluga, da mu dove-
dem natrag Jakova; ako se Izrailj i ne sabere, opet
}u se proslaviti pred Gospodom, i Bog }e moj biti
sila moja.

49:6 I re~e mi: malo je da mi bude{ sluga da se
podigne pleme Jakovljevo i da se vrati ostatak
Izrailjev, nego te u~inih vidjelom narodima da bu-
de{ moje spasenje do krajeva zemaljskih.

49:7 Ovako veli Gospod, izbavitelj Izrailjev,
svetac njegov, onome kojega preziru, na koga se
gadi narod, služi onijeh koji gospodare: carevi }e
vidjeti i ustati, i knezovi }e se pokloniti radi Go-
spoda, koji je vjeran, radi sveca Izrailjeva, koji te
je izabrao.

49:8 Ovako veli Gospod: u vrijeme milosno
usli{ih te, i u dan spasenja pomogoh ti; i ~uva}u te
i da}u te da bude{ zavjet narodu da utvrdi{ zemlju i
naslijedi{ opustjelo na{ljedstvo;

49:9 Da ka`e{ su`njima: izidite; onima koji su u
mraku: poka`ite se. Oni }e pokraj putova pasti, i
pa{a }e im biti po svijem visokim mjestima.

49:10 Ne}e biti gladni ni `edni, ne}e ih biti vru-
}ina ni sunce; jer kome ih je `ao, on }e ih voditi, i
pokraj izvora vodenijeh provodi}e ih.

49:11 I sve gore svoje obrati}u u putove, i staze
}e moje biti povi{ene.

49:12 Gle, ovi }e iz daleka do}i, gle, i oni od
sjevera i od zapada, i oni iz zemlje Sinske.

49:13 Pjevajte, nebesa, i veseli se, zemljo, po-
dvikujte, gore, veselo; jer Gospod utje{i svoj na-
rod, i na nevoljnike svoje smilova se.

49:14 Ali Sion re~e: ostavi me Gospod, i zabo-
ravi me Gospod.

49:15 Mo`e li `ena zaboraviti porod svoj da se
ne smiluje na ~edo utrobe svoje? A da bi ga i zabo-
ravila, ja ne}u zaboraviti tebe.

49:16 Gle, na dlanovima sam te izrezao; zidovi
su tvoji jednako preda mnom.

49:17 Pohitje}e sinovi tvoji, a koji te raskopava-
{e i pusto{i{e, oti}i }e od tebe.

49:18 Podigni o~i svoje unaokolo, i vidi: svi se
oni skupljaju i idu k tebi. Tako bio ja `iv, veli Go-
spod, svjema njima kao nakitom zaodjenu}e{ se, i
uresi}e{ se njima kao nevjesta.

49:19 Jer razvaline tvoje i pustoline i potrvena
zemlja tvoja bi}e tada tijesna za stanovnike kad se
udalje oni koji te pro`dira{e.

49:20 I djeca koju }e{ imati, po{to si bila bez
djece, re}i }e da ~uje{: tijesno mi je ovo mjesto,
pomakni se da se mogu nastaniti.

49:21 A ti }e{ re}i u srcu svom: ko mi ih rodi,
jer bijah sirota i inokosna, zarobljena i prognana? i
ko ih othrani? eto, ja bijah ostala sama, a gdje oni
bijahu?

49:22 Ovako veli Gospod Gospod: evo, podig-
nu}u ruku svoju k narodima, i k plemenima }u po-
dignuti zastavu svoju, i donije}e sinove tvoje u na-
ru~ju, i k}eri tvoje na ramenima }e se nositi.

49:23 I carevi }e biti hranitelji tvoji i carice nji-
hove tvoje dojkinja, i klanja}e ti se licem do ze-
mlje, i prah s nogu tvojih liza}e, i pozna}e{ da sam
ja Gospod, i da se ne}e osramotiti oni koji mene
~ekaju.

49:24 Ho}e li se junaku uzeti plijen i ho}e li se
oteti roblje pravednomu?

49:25 Jer ovako govori Gospod: i roblje junaku
uze}e se i plijen jakomu ote}e se, jer }u se ja preti
s onima koji se s tobom pru, i sinove tvoje ja }u
izbaviti;

49:26 I koji ti krivo ~ine, nahrani}u ih njihovi-
jem mesom i opi}e se svojom krvlju kao novijem

vinom; I pozna}e svako tijelo da sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj tvoj, jaki Bog Jakovljevi.

GLAVA 50

Ovako veli Gospod: gdje je raspusna knjiga matere va{e kojom je pustih? ili koji je izme|u rukodavalaca mojih kome vas prodao? Gle, za bezakonja svoja prodao ste se i za va{e prijestupe bi pu{tena mati va{a.

50:2 Za{to kad do|oh ne bi nikoga? kad zвах, niko se ne odazva? da nije kako god okra~ala ruka moja, te ne mo`e iskupiti? ili nema u mene snage da izbavim? Gle, prijetnjom svojom isu{ujem more; obra}am rijeke u pustinju da se usmrde ribe njihove zato {to nestane vode, i mru od `e|i.

50:3 Obla~im nebesa u mrak, i kostrijet im dajem za pokriva~.

50:4 Gospod Gospod dade mi jezik u~en da umijem progovoriti zgodnu rije~ umornom; budi svako jutro, budi mi u{i, da slu{am kao u~enici.

50:5 Gospod Gospod otvori mi u{i, i ja se ne protivih, ne otstupih natrag.

50:6 Le|a svoja podmetah onima koji me bijahu i obraze svoje onima koji me ~upahu; ne zaklonih lica svojega od ruga ni od zapljuvanja.

50:7 Jer mi Gospod Gospod poma`e, zato se ne osramotih, zato stavih ~elo svoje kao kremen, i znam da se ne}u postidjeti.

50:8 Blizu je onaj koji me pravda; ko }e se preti sa mnom? stanimo zajedno; ko je suparnik moj? neka pristupi k meni.

50:9 Gle, Gospod Gospod pomaga}e mi: ko }e me osuditi? Gle, svi }e oni kao haljina ovet{ati, moljac }e ih izjesti.

50:10 Ko se me|u vama boji Gospoda i slu{a glas sluge njegovoga? Ko hodi po mraku i nema vidjela, neka se uzda u ime Gospodnje i neka se oslanja na Boga svojega.

50:11 Gle, svi koji lo`ite oganj i opasujete se iskrama, idite u svjetlosti ognja svojega i u iskrama koje raspaliste. To vam je iz moje ruke, u mukama }ete le`ati.

GLAVA 51

Poslu{ajte me koji idete za pravdom, koji tra`ite Gospoda; pogledajte stijenu iz koje ste isje~eni, i duboku jamu iz koje ste iskopani;

51:2 Pogledajte Avrama, oca svojega, i Saru, koja vas je rodila, kako ga inokosna pozvah i blagoslovih ga i umno`ih ga.

51:3 Jer }e Gospod utje{iti Sion, utje{i}e sve razvaline njegove, i pustinju njegovu u~ini}e da bude kao Edem i pusto{ njegovoga kao vrt Gospodnji, radost }e se i veselje nalaziti u njemu, zahvaljivanje i pjevanje.

51:4 Poslu{aj me, narode moj, i ~uj me, rode moj; jer }e zakon od mene iza}i i sud svoj postaviju da bude vidjelo narodima.

51:5 Blizu je pravda moja, iza}i }e spasenje moje, i mi{ice }e moje suditi narodima; mene }e ostrva ~ekati i u moju }e se mi{icu uzdati.

51:6 Podignite k nebu o~i svoje i pogledajte dolje na zemlju; jer }e nebesa i{~eznuti kao dim i zemlja }e kao haljina ovet{ati, i koji na njoj `ive pomrije}e tako |er; a spasenje }e moje ostati dovijeka, a pravde moje ne}e nestati.

51:7 Poslu{ajte me koji znate pravdu, narode, kojemu je u srcu zakon moj. Ne bojte se ru`enja ljudskoga i od huljenja njihova ne pla{ite se.

51:8 Jer }e ih moljac izjesti kao haljinu, i kao vunu izje{e ih crv; a pravda moja ostaje dovijeka i spasenje moje od koljena na koljeno.

51:9 Probudi se, probudi se, obuci se u silu, mi{ico Gospodnja; probudi se kao u staro vrijeme, za nara{taja pro{lijeh; nijesi li ti isjekla Ravu i ranila zmaja?

51:10 Nijesi li ti isu{ila more, vodu bezdana velikoga, od dubine morske na~inila put da pro|u izbavljeni?

51:11 Tako oni koje iskupi Gospod neka se vrte i do|u u Sion pjevaju}i, i veselje vje~no neka bude nad glavom njihovom; radost i veselje neka zadobiju, a `alost i uzdisanje neka bje`i.

51:12 Ja, ja sam utje{itelj va{; ko si ti da se boji{ ~ovjeka smrtnoga i sina ~ovje~ijega, koji je kao trava?

51:13 I zaboravio si Boga tvorca svojega, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju? i jednako se boji{ svaki dan gnjeva onoga koji te pritje{njuje kad se sprema da zatire? a gdje je gnjev onoga koji pritje{njuje?

51:14 Brzo }e se oprostiti su`anj, ne}e umrijeti u jami, niti }e biti bez hljeba.

51:15 Jer sam ja Gospod Bog tvoj, koji raskidam more, da valovi njegovi bu~e; Gospod nad vojskama ime mi je.

51:16 Ja ti metnuh u usta rije~i svoje i sjenom ruke svoje zaklonih te, da utvrđim nebesa i osnujem zemlju, i re~em Sionu: ti si moj narod.

51:17 Probudi se, probudi se, ustani, Jeruslime! koji si pio iz ruke Gospodnje ~a{u gnjeva njegova, pio si, i talog iz stra{ne ~a{e ispio si.

51:18 Od svih sinova koje je rodio nijedan ga nije vodio, i od svih sinova koje je othranio nijedan ga nije prihvatio za ruku.

51:19 Ovo te dvoje zadesi; ko te po`ali? Pusto{ i rasap, i glad i ma~; ko }e te utje{iti?

51:20 Sinovi tvoji obamrli le`e po krajevima svih ulica kao bivo u mre`i i puni gnjeva Gospodnjega, i karanja Boga tvogega.

51:21 Zato ~uj ovo, nevoljni, i pijani, ne od vina.

51:22 Ovako veli Gospod tvoj, Gospod i Bog tvoj, koji brani svoj narod: evo uzimam iz tvoje ruke ~a{u stra{nu, talog u ~a{i gnjeva svojega; ne}e{ vi{e piti.

51:23 Nego }u je dati u ruke onima koji te mu~e koji govori{e du{i tvojoj: sagni se da prije|emo, i ti si im podmetao le|a svoja da budu kao zemlja i kao ulica onima koji prelaze.

GLAVA 52

Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, Sione; obuci krasne haljine svoje, Jeruslime

grade sveti; jer ne}e vi{e u}i u tebe neobrezani i ne~isti.

52:2 Otrisi prah sa sebe, ustani, sjedi, Jeruslime; skini okove s vrata svojega, zarobljena k}eri Sionska.

52:3 Jer ovako veli Gospod: zabadava se prodoste, i iskupiste se bez novaca.

52:4 Jer ovako veli Gospod Gospod: u Misir si|e moj narod prije da ondje `ive kao do{l}jaci, ali Asirci im ~ini{e silu ni za {to.

52:5 A sada {to }u tu? veli Gospod; jer je narod moj zaboravljen ni za {to; koji vladaju njim, cvijele ga, veli Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje.

52:6 Zato }e poznati narod moj ime moje, zato }e poznati u onaj dan da sam ja koji govorim: evo me.

52:7 Kako su krasne na gorama noge onoga koji nosi dobre glase, koji ogla{uje mir, koji javlja dobro, ogla{uje spasenje, govori Sionu: Bog tvoj caruje.

52:8 Stra`ari }e tvoji podignuti glas, podignu}e glas, i svi }e zapjevati, jer }e o~ima vidjeti gdje Gospod vodi natrag Sion.

52:9 Klikujte i pjevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod utje{i narod svoj, izbavi Jeruslime.

52:10 Zagali Gospod svetu mi{icu svoju pred svijem narodima, da vide svi krajevi zemaljski spasenje Boga na{ega.

52:11 Ostupite, ostupite, izidite odatle, ne doti~ite se ni~ega ne~ista; izidite ispred njega, o~istite se vi koji nosite sude Gospodnje.

52:12 Jer ne}ete iza}i u hitnji, niti }ete i}i bje`e~i; jer }e Gospod i}i pred vama, i zadnja vojska bi}e vam Bog Izrailjev.

52:13 Gle, sluga }e moj biti sre}an, podignu}e se i uzvisi}e se i proslavi}e se.

52:14 Kako se mnogi za~udi{e tebi, {to bija{e nagr|en u licu mimo svakoga ~ovjeka, i u stasu mimo sinove ~ovje~ije,

52:15 Tako }e opet udiviti mnoge narode, carevi }e pred njim zatisnuti usta svoja, jer }e vidjeti {to im nije kazivano i razumje}e {to nijesu slu{ali.

GLAVA 53

Ko vjerova propovijedanju na{emu, i mi{ica
Gospodnja kome se otkri?

53:2 Jer izni-e pred njim kao {ibljika, i kao kori-
jen iz suhe zemlje; ne bi obli-ja ni ljepote u njega;
i vidjesmo ga, i ne bje{e ni{ta na o~ima, ~ega radi
bismo ga po`eljeli.

53:3 Prezre bje{e i odba-en izme|u ljudi, bolnik
i vi-an bolestima, i kao jedan od koga svak zakla-
nja lice, prezren da ga ni za {to ne uzimasm.

53:4 A on bolesti na{e nosi i nemo}i na{e uze na
se, a mi mi{ljasmo da je ranjen, da ga Bog bije i
mu~i.

53:5 Ali on bi ranjen za na{e prijestupe, izbijen
za na{a bezakonja; kar bje{e na njemu na{ega mira
radi, i ranom njegovom mi se iscijelismo.

53:6 Svi mi kao ovce za|osmo, svaki nas se
okrenu svojim putem, i Gospod pusti na nj bezako-
nje svijeh nas.

53:7 Mu~en bi i zlostavljen, ali ne otvori usta
svojih; kao jagnje na zaklanje vo|en bi i kao ovca
nijema pred onijem koji je stri`e ne otvori usta
svojih.

53:8 Od tjeskobe i od suda uze se, a rod njegov
ko }e iskazati? jer se istr`e iz zemlje `ivijeh i za
prijestupe naroda mojega bi ranjen.

53:9 Odredi{e mu grob sa zlo~incima, ali na
smrti bi s bogatijem, jer ne u~ini nepravde, niti se
na|e prijevara u ustima njegovijem.

53:10 Ali Gospodu bi volja da ga bije, i dade ga
na muke; kad polo`i du{u svoju u prinos za grijeh,
vidje}e natra`je, produlji}e dane, i {to je Gospodu
ugodno napredova}e njegovom rukom.

53:11 Vidje}e trud du{e svoje i nasiti}e se; pra-
vedni sluga moj opravda}e mnoge svojim pozna-
njem, i sam }e nositi bezakonja njihova.

53:12 Zato }u mu dati dio za mnoge, i sa silnima
}e dijeliti plijen, jer je dao du{u svoju na smrt, i bi
metnut me|u zlo~ince, i sam nosi grijeh mnogih, i
za zlo~ince se moli.

GLAVA 54

Veseli se, nerotkinjo koja ne ra|a{, zapjevaj i
poklikni ti, koja ne trpi{ muka od poro|aja,
jer pusta ima vi{e djece nego li ona koja ima mu`a,
veli Gospod.

54:2 Ra{iri mjesto {atora svojega, i zavjesi stana
tvojega neka se razastru, ne brani, produlji u`a
svoja, kolje svoje utvrdi.

54:3 Jer }e{ se nadesno i nalijevo rasprostraniti,
i sjeme }e tvoje naslijediti narode, i puste }e grado-
ve naseliti.

54:4 Ne boj se, jer se ne}e{ osramotiti, i nemoj
se stidjeti, jer ne}e{ biti prijekorna, nego }e{ zabo-
raviti sramotu mladosti svoje, i prijekora udovi{ta
svojega ne}e{ se vi{e sje}ati.

54:5 Jer ti je mu` tvorac tvoj, ime mu je Gospod
nad vojskama, i izbavitelj ti je svetac Izrailjev, Bog
svoj zemlji zva}e se.

54:6 Jer kao `enu ostavljenju i u duhu o`alo{e-
nu dozva te Gospod, i kao mladu `enu pu{tenu, go-
vori Gospod.

54:7 Zamalo ostavih te, ali s velikom milo{u
pribra}u te.

54:8 U malom gnjevu sakrih za ~as lice svoje od
tebe, ali }u te vje~nom milo{u pomilovati, veli
izbavitelj tvoj Gospod.

54:9 Jer mi je to kao potop Nojev: jer kao {to se
zakleh da potop Nojev ne}e vi{e do}i na zemlju,
tako se zakleh da se ne}u razgnjeviti na te niti }u te
karati.

54:10 Ako }e se i gore pomaknuti i humovi se
pokolebati, opet milost moja ne}e se odmaknuti od
tebe, i zavjet mira mojega ne}e se pokolebati, veli
Gospod, koji ti je milostiv.

54:11 Nevoljnice, koju vjetar razme}e, koja si
bez utjehe, evo ja }u namjestiti kamenje tvoje na
mramoru porfirnom, i osnova}u te na safirima.

54:12 I na~ini}u ti prozore od kristala, i vrata od
kamena rubina, i sve me|e tvoje od dragoga kame-
nja.

54:13 A sinovi }e tvoji svi biti nau~eni od Go-
spoda, i obilan mir ima}e sinovi tvoji.

54:14 Pravdom }e{ se utvrditi, daleko }e{ biti od nasilja, te se ne}e{ bojati, i od strahote, jer ti se ne}e{ pribli`iti.

54:15 Gle, bi}e ih koji }e se sabirati na te, ali ne}e biti od mene; koji se god saberu na te, pa}e.

54:16 Gle, ja sam stvorio kova~a koji raspaljuje ugljenvlje i vadi oru|e za svoj posao, ja sam stvorio i krvnika da ubija.

54:17 Nikako oru`je na~injeno protiv tebe ne}e biri sre}no, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu sapre}e{. To je na{ljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od mene, veli Gospod.

GLAVA 55

Oj`edni koji ste god, hodite na vodu, i koji nemate novaca, hodite, kupujte i jedite; hodi-te, kupujte bez novaca i bez plate vina i mlijeka.

55:2 Za{to tro{ite novce svoje na ono {to nije hrana, i trud svoj na ono {to ne siti? Slu{ajte me, pa }ete jesti {to je dobro, i du{a }e se va{a nasladiti pretiline.

55:3 Prignite uho svoje i hodite k meni; poslu{ajte, i `iva }e biti du{a va{a, i u~ini}u s vama zavjet vje~an, milosti Davidove istinite.

55:4 Evo, dadoh ga za svjedoka narodima, za vo|a i zapovjednika narodima.

55:5 Evo, zva}e{ narod kojega nijesi znao, i narodi koji te nijesu znali ste}i }e se k tebi, radi Gospoda Boga tvojega i sveca Izrailjeva, jer te proslavi.

55:6 Tra`ite Gospoda, dok se mo`e na}i; prizivajte ga, dokle je blizu.

55:7 Neka bezbo`nik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilova}u se na nj, i k Bogu na{emu, jer pra{ta mnogo.

55:8 Jer misli moje nijesu va{e misli, niti su va{i putovi moji putovi, veli Gospod;

55:9 Nego koliko su nebesa vi{e od zemlje, toliko su putovi moji vi{i od va{ih putova, i misli moje od va{ih misli.

55:10 Jer kako pada da`d ili snijeg s neba i ne vra}a se onamo, nego natapa zemlju i u~ini da ra|a i da se zeleni, da daje sjemena da se sije i hljeba da se jede,

55:11 Tako }e biti rije~ moja kad izide iz mojih usta: ne}e se vratiti k meni prazna, nego }e u~initi {to mi je drago, i sre}no }e svr{iti na {to je po{ljem.

55:12 Jer }ete s veseljem iza}i, i u miru }ete biti vo|eni; gore i bregovi pjeva}e pred vama od radosti, i sva }e drveta poljska pljeskati rukama.

55:13 Mjesto trnja niknu}e jela, mjesto koprive niknu}e mirta; i to }e biti Gospodu u slavu, za vje~an znak, kojega ne}e nestati.

GLAVA 56

Ovako veli Gospod: pazite na sud, i tvorite pravdu, jer }e skoro do}i spasenje moje, i pravda }e se moja objavit.

56:2 Blago ~ovjeku koji tako ~ini, i sinu ~ovje~ijemu koji se dr`i toga ~uvaju}i subotu da je ne oskvrni, ~uvaju}i ruku svoju da ne u~ini zla.

56:3 I neka ne govori tu|in koji pristane uz Gospoda: Gospod me je odlu~io od svoga naroda; i neka ne govori u{kopljenik: gle, ja sam suho drvo.

56:4 Jer ovako veli Gospod za u{kopljenike: koji dr`e subote moje i izbiraju {to je meni ugodno, i dr`e zavjet moj,

56:5 Njima }u dati u domu svom i me|u zidovima svojim mjesto i ime bolje nego sinova i k}eri, ime vje~no da}u svakome od njih, koje se ne}e zatrti.

56:6 A tu|ine koji pristanu uz Gospoda da mu slu`e i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge, koji god dr`e subotu da je ne oskvrne i dr`e zavjet moj,

56:7 Njih }u dovesti na svetu goru svoju i razveseli}u ih u domu svojem molitvenom; `rtve njihove paljenice i druge `rtve bi}e ugodne na oltaru mom, jer }e se dom moj zvati dom molitve svijem narodima.

56:8 Gospod Gospod govori, koji sabira prognanike Izrailjeve: jo{ }u mu sabrati osim onijeh koji su sabrani.

56:9 Sve zvijeri poljske, hodite da jedete, sve zvijeri {umske.

56:10 Svi su mu stra`ari slijepi, ni{ta ne znaju, svi su psi nijemi, ne mogu lajati, sanljivi su, le`e, mio im je drijeme`.

56:11 I psi su pro`drljivi, koji ne znaju za sitost; i pastiri su koji ne znaju za razum, svaki se okre}e svojim putem, svaki za svojom kori{ }u sa svoga kraja.

56:12 Hodite, uze}u vina i napi}emo se silovita pi}a, i sutra }e biti kao danas, i jo{ mnogo vi}e.

GLAVA 57

Pravednik mre, i niko ne mari; i pobo`ni se ljudi uzimaju, a niko se ne sje}a da se pred zlo uzima pravednik;

57:2 Dolazi u mir i po~iva na postelji svojoj ko god hodi pravijem putem.

57:3 A vi sinovi vra~arini, rode kurvarski, koji se kurvate, pristupite ovamo.

57:4 Kim se rugate? na koga razvaljujete usta i plazite jezik? nijeste li sinovi prestupni~ki, sjeme la`no?

57:5 Koji se upaljujete za lugovima, pod svakim zelenijem drvetom, koljete sinove svoje u potoci~ma, pod vrletima kamenijem.

57:6 Dio ti je me|u glatkim kamenjem poto~nim; to je, to je tvoj dio; njemu lijeva{ naljev svoj, prinosi{ dar; tijekom li }u se umiriti?

57:7 Na gori visokoj i uzvi{enoj me}e{ postelju svoju; i onamo izlazi{ da prinese{ `rtvu.

57:8 I iza vrata i iza dovrataka me}e{ spomen svoj; otstupiv{i od mene otkriva{ se, i iza{av{i gore {iri{ odar svoj, ugovara{ s njima, mila ti je postelja njihova, gdje ugleda{ mjesto.

57:9 Ide{ k caru s uljem, s mnogim mirisima svojim; {alje{ poslanike svoje daleko i ponizuje{ se do groba.

57:10 Od daljnoga puta svoga umorna ne ka`e{ zaludu. Nalazi{ `ivot ruci svojoj, zato ne sustaje{.

57:11 I od koga si se upla{ila i koga si se pobojala, te si slagala i nijesi se mene opominjala niti si marila? {to ja mu~ah odavna, zato li me se ne boji{?

57:12 Ja }u objaviti tvoju pravdu i tvoja djela; ali ti ne}e pomo}i.

57:13 Kad stane{ vikati, neka te izbave oni koje si sabrala; ali }e ih sve vjetar odnijeti, i uze}e ih ta{tina. Ali ko se u me uzda, naslijedi}e zemlju i dobi}e svetu goru moju.

57:14 I re{i }e se: poravnite, poravnite, pripravi~te put, uklonite smetnje s puta naroda mojega.

57:15 Jer ovako govori visoki i uzvi{eni, koji `ivi u vje~nosti, kojemu je ime sveti: na visini i u svetinji stanujem i s onijem ko je skru{ena srca i smjerna duha o`ivljuju}i duh smjernijeh i o`ivljuju}i srce skru{enijeh.

57:16 Jer se ne}u jednako pretniti }u se dovijeka gnjeviti, jer bi i{~eznuo preda mnom duh i du{e koje sam stvorio.

57:17 Za bezakonje lakomosti njegove razgnjevih se, i udarih ga, sakrih se i razgnjevih se, jer odmetnuv{i se otide putem srca svojega.

57:18 Vidim putove njegove, ali }u ga iscijeliti, vodi}u ga i da}u opet utjehu njemu i njegovijem koji tu`e.

57:19 Ja stvaram plod usnama: mir, mir onomu ko je daleko i ko je blizu, veli Gospod, i iscijeli}u ga.

57:20 A bezbo`nici su kao more uskolebano, koje se ne mo`e umiriti i voda njegova izme}e ne~istotu i blato.

57:21 Nema mira bezbo`nicima, veli Bog moj.

GLAVA 58

Vi~i iz grla, ne uste`i se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mojemu bezakonja njegova i domu Jakovljevu grijehe njihove,

58:2 Premda me svaki dan tra`e i radi su znati putove moje, kao narod koji tvori pravdu i ne osta-

vlja suda Boga svojega; i{tu od mene sudove pravedne, `ele pribli`iti se k Bogu.

58:3 Za{to postismo, vele, a ti ne pogleda, mu-i-smo du{e svoje, a ti ne htje znati? Gle, kad postite, ~inite svoju volju i izgonite sve {to vam je ko du-`an.

58:4 Eto postite da se prete i sva|ate i da bijete pesnicom bezbo`no. Nemojte postiti tako kao danas, da bi se ~uo gore glas va{.

58:5 Taki li je post koji izabrah da ~ovjek mu-i du{u svoju jedan dan? da savija glavu svoju kao sita i da stere poda se kostrijet i pepeo? To li }e{ zvati post i dan ugodan Gospodu?

58:6 A nije li ovo post {to izabrah: da razve`e{ sveze bezbo`nosti, da razdrije{i{ remenje od bremena, da otpusti{ potla-ene, i da izlomite svaki jaram?

58:7 Nije li da prelama{ hljeb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvede{ u ku}u? kad vidi{ gola, da ga odjene{, i da se ne krije{ od svoga tijela?

58:8 Tada }e sinuti vidjelo tvoje kao zora, i zdravlje }e tvoje brzo procvasti, i pred tobom }e i{i pravda tvoja, slava Gospodnja bi}e ti zadnja stra`a.

58:9 Tada }e{ prizivati, i Gospod }e te ~uti: vika}e{, i re}i }e: evo me. Ako izbaci{ izme|u sebe jaram i prestane{ pru`ati prst i govoriti zlo;

58:10 I ako otvori{ du{u svoju gladnome, i nasi-ti{ du{u nevoljnu; tada }e zasjati u mraku vidjelo tvoje i tama }e tvoja biti kao podne.

58:11 Jer }e te Gospod voditi vazda, i siti}e du-`u tvoju na su{i, i kosti tvoje krijepi}e, i bi}e{ kao vrt zaliven i kao izvor kojemu voda ne presi{e.

58:12 I tvoji }e sazidati stare pustoline, i podignu}e{ temelje koji }e stajati od koljena do koljena, i prozva}e{ se: koji sazida razvaline i opravi putove za naselje.

58:13 Ako odvrati{ nogu svoju od subote da ne ~ini{ {to je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozove{ subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavni-jem, i bude{ ga slavio ne idu{i svojim putovima i ne ~ine}i {to je tebi drago, ni govore}i rije~i,

58:14 Tada }e{ se veseliti u Gospodu, i izve{u te na visine zemaljske, i da}u ti da jede{ na{ljedstvo Jakova oca svojega; jer usta Gospodnja reko-`e.

GLAVA 59

Gle, nije okra~ala ruka Gospodnja da ne mo`e spasti, niti je ote`alo uho njegovo da ne mo-`e ~uti.

59:2 Nego bezakonja va{a rastavi{e vas s Bogom va{im, i grijesi va{i zakloni{e lice njegovo od vas, da ne ~uje.

59:3 Jer su ruke va{e oskvrnjene krvlju i prsti va{i bezakonjem; usne va{e govore la` i jezik va{ izri~e opa~inu.

59:4 Nema nikoga da vi~e za pravdu, niti ima da se pre za istinu; uzdaju se u ni{tavilo, i govore la`; za~inju nevolju, i ra|aju muku.

59:5 Nose jaja aspidina i tkaju pau~inu; ko pojede jaje njihovo umre, i ako koje razbije, i`ljeze guja.

59:6 Platno njihovo nije za haljine, niti }e se oni odjesti svojim poslom; posao je njihov bezakonje i u rukama je njihovijem nasilje.

59:7 Noge im tr~e na zlo i brze su na proljevanje krvi prave; misli su njihove bezakonje; na putovima je njihovijem pusto{ i rasap.

59:8 Puta mirnoga ne znaju, i na putovima njihovijem nema pravde; na~inili su sebi krive staze; ko god ide po njima, ne zna za mir.

59:9 Zato je sud daleko od nas, i pravda ne dolazi do nas; ~ekamo vidjelo, a ono, eto mrak; svjetlost, a ono hodimo po tami.

59:10 Pipamo kao slijepci zid, kao oni koji nemaju o~iju pipamo; spoti~emo se u podne kao u sumra~je; u obilju smo kao mrtvi.

59:11 Ri~emo svikoliki kao medvjedi, i jednako u~emo kao golubice; ~ekamo sud, a njega nema, spasenje, a ono je daleko od nas.

59:12 Jer se prijestupi na{i umno`i{e pred tobom i grijesi na{i svjedo~e na nas; jer su prijestupi na{i kod nas i bezakonja svoja znamo,

59:13 Da nevjeru u-inismo i slagasmo Gospodu, i otstupismo od Boga svojega, govorismo o nasilju i odmetu, da sastavljasmo i iznosismo iz srca rije-i la`ne.

59:14 Zato sud otstupi natrag, i pravda stoji daleko; jer istina pade na ulici i pravda ne mo`e da pro|e.

59:15 I istine je nestalo, i ko se uklanja oda zla, postaje plijen. To vidje Gospod, i ne bi mu milo {to nema suda.

59:16 I vidje gdje nema ~ovjeka, i za-udi se {to nema posrednika; zato u-ini mu spasenje mi{ica njegova, i pravda njegova poduprije ga.

59:17 Jer se obu-e u pravdu kao u oklop, i {ljem spasenja metnu na glavu; odjede se osvetom kao odijelom, i ogrte se revno{u kao pla{tem.

59:18 Po djelima, po djelima da vrati gnjev protivnicima svojim, platu neprijateljima svojim, ostrvima da plati.

59:19 I boja}e se imena Gospodnjega sa zapada, i slave njegove s istoka sun~anoga; jer }e neprijatelj navaliti kao rijeka, a duh }e Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu.

59:20 I do}i }e izbavitelj u Sion i k onima od Jakova koji se obra}aju od grijeha, veli Gospod.

59:21 A ovo }e biti zavjet moj s njima, veli Gospod: duh moj, koji je u tebi, i rije-i moje, koje metnuh u usta tvoja, ne}e oti}i od usta tvojih ni od usta sjemena tvoga, ni od usta sjemena sjemena tvoga, veli Gospod, otsele i dovijeka.

GLAVA 60

U stani, svijetli se, jer do|e svjetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te.

60:2 Jer, gle, mrak }e pokriti zemlju i tama narode; a tebe }e obasjati Gospod i slava njegova pokazae se nad tobom.

60:3 I narodi }e do}i k vidjelu tvomemu i ka svjetlosti koja }e te obasjati.

60:4 Podigni o-i svoje unaokolo, i vidi: svi se skupljaju i idu k tebi, sinovi }e tvoji iz daleka do}i i k}eri tvoje nosi}e se u naru~ju.

60:5 Tada }e{ vidjeti, i obradova}e{ se, i srce }e ti se udiviti i ra{iriti, jer }e se k tebi okrenuti mno{tvo morsko i sila naroda do}i }e k tebi.

60:6 Mno{tvo kamila prekrili}e te, dromedari iz Madijama i Efe; svi iz Save do}i }e, zlato i kad donije}e, i slavu Gospodnju javlja}e.

60:7 Sva stada Kidarska skupi}e se k tebi, ovnovi Navajotski bi}e ti za potrebu; prineseni na oltaru mom bi}e ugodni, i dom slave svoje proslavi}u.

60:8 Ko su ono {to lete kao oblaci i kao golubovi na prozore svoje?

60:9 Ostrva }e me ~ekati i prve la|e Tarsiske, da dovezu sinove tvoje iz daleka, i s njima srebro njihovo i zlato njihovo, imenu Gospoda Boga tvoga i sveca Izrailjeva, jer te proslavi.

60:10 I tu|ini }e sazidati zidove tvoje, i carevi njihovi slu`i}e ti; jer u gnjevu svom udarih te, a po milosti svojoj pomilova}u te.

60:11 I tvoja }e vrata biti svagda otvorena, ne}e se zatvoriti ni danju ni no}u, da ti se dovede sila naroda, i carevi njihovi da se dovedu.

60:12 Jer narod i carstvo, koje ti ne bi slu`ilo, poginu}e, taki }e se narodi sasvijem zatrti.

60:13 Slava Livanska tebi }e do}i, jela, brijest i {im{ir, da ukrase mjesto svetinje moje da bi proslavio mjesto nogu svojih.

60:14 I sinovi onijeh koji su te mu~ili do}i }e k tebi klanjaju}i se, i svi koji te prezira{e pada}e k stopalima nogu tvojih, i zva}e te gradom Gospodnjim, Sionom sveca Izrailjeva.

60:15 [to si bio ostavljen i mrzak tako da niko nije prolazio kroza te, mjesto toga }u ti u-initi vje~nu slavu, i veselje od koljena do koljena.

60:16 Jer }e{ mlijeko naroda sati, i sise carske doji}e{, i pozna}e{ da sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj tvoj, silni Jakovljevi.

60:17 Mjesto mjedi donije}u zlata, i mjesto gvo`|a donije}u srebra, i mjedi mjesto drva, i gvo`|a mjesto kamenja, i postavi}u ti za upravitelje mir i za nastojnike pravdu.

60:18 Ne}e se vi{e ~uti nasilje u tvojoj zemlji ni pusto{enje i potiranje na me|ama tvojim; nego }e{ zvati zidove svoje spasenjem i vrata svoja hvalom.

60:19 Ne}e ti vi{e biti sunce vidjelo danju, niti }e ti sjajni mjesec svijetliti; nego }e ti Gospod biti vidjelo vje~no i Bog tvoj bi}e ti slava.

60:20 Ne}e vi{e zalaziti sunce tvoje, niti }e mjesec tvoj pomr~ati; jer }e ti Gospod biti vidjelo vje~no, i dani `alosti tvoje svr{i}e se.

60:21 I tvoj }e narod biti sav pravedan, naslijedi}e zemlju navijek; mladica koju sam posadio, djelo ruku mojih bi}e na moju slavu.

60:22 Od maloga }e postati tisu}a i od nejakoga silan narod; ja Gospod brzo }u u~initi to kad bude vrijeme.

GLAVA 61

Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, poslame da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i su`njima da }e im se otvoriti tamnica.

61:2 Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga na{ega, da utje{im sve `alosne,

61:3 Da u~inim `alosnima u Sionu i dam im nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto `alosti, odijelo za pohvalu mjesto duha tu`noga, da se prozovu hrastovi pravde, sad Gospodnji za slavu njegovu.

61:4 I oni }e sazidati davna{nje pustoline, podignu}e stare razvaline i ponovi}e gradove puste, {to le`e razvaljeni od mnogo nara{taja.

61:5 I tu|ini }e stajati i pasti stada va{a, i inostranci }e biti va{i ora~i i vinogradari.

61:6 A vi }ete se zvati sve{tenici Gospodnji, slu{ge Boga na{ega govori}e vam se, blago naroda je{-}ete i slavom njihovom hvali}ete se.

61:7 Za dvostruku sramotu va{u, i {to se pjeva{e: rug je dio njihov, zato }e u zemlji njihovoj naslijediti dvojinom i ima}e vje~nu radost.

61:8 Jer ja Gospod ljubim pravdu i mrzim na grabe`sa `rtvom paljenicom, i da}u im platu uistinu, i vje~an zavjet u~ini}u s njima.

61:9 I sjeme }e se njihovo znati u narodima i natra`je njihovo me|u plemenima; ko ih god vidi pozna}e ih da su sjeme koje je blagoslovio Gospod.

61:10 Veoma }u se radovati u Gospodu, i du{a }e se moja veseliti u Bogu mojem, jer me obu~e u haljine spasenja i pla{tem pravde ogrte me kao kad `enik namjesti nakit i kao kad se nevjesta uresi uresom svojim.

61:11 Jer kao {to iz zemlje raste bilje i u vrtu ni~e {to se posije, tako }e Gospod Bog u~initi da nikne pravda i pohvala pred svijem narodima.

GLAVA 62

Siona radi ne}u umuknuti, i Jerusalima radi ne}u se umiriti, dokle ne iza|e kao svjetlost pravda njegova i spasenje se njegovo razgori kao svije}a.

62:2 Tada }e vidjeti narodi pravdu tvoju i svi carevi slavu tvoju, i prozva}e{ se novijem imenom, koje }e usta Gospodnja izre}i.

62:3 I bi}e{ krasan vijenac u ruci Gospodnjoj i carska kruna u ruci Boga svojega.

62:4 Ne}e{ se vi{e zvati ostavljena, niti }e se zemlja tvoja zvati pusto{, nego }e{ se zvati milina moja i zemlja tvoja udata, jer }e{ biti mio Gospodu i zemlja }e tvoja biti udata.

62:5 Jer kao {to se momak `eni djevojkom, tako }e se sinovi tvoji o`eniti tobom; i kako se raduje `enik nevjesti, tako }e se tebi radovati Bog tvoj.

62:6 Na zidovima tvojim, Jerusalime, postavih stra`are, koji ne}e umuknuti nigda, ni danju ni no}u. Koji pominjete Gospoda, nemojte mu~ati.

62:7 I ne dajte da se umukne o njemu dokle ne utvrdi i u~ini Jerusalim slavom na zemlji.

62:8 Zakle se Gospod desnicom svojom i krjepkom mi{icom svojom: ne}u vi{e dati `ita tvojega neprijateljima tvojim da jedu, niti }e tu|ini piti vina tvojega, oko kojega si se trudio;

62:9 Nego koji ga `anju, oni }e ga jesti i hvaliti Gospoda, i koji ga beru oni }e ga piti u trijemovima svetinje moje.

62:10 Pro|ite, pro|ite kroz vrata, pripravite put narodu; poravnite, poravnite put, uklonite kamenje, podignite zastavu narodima.

62:11 Evo, Gospod oglasi do krajeva zemaljskih; recite k}eri Sionskoj: evo, spasitelj tvoj ide; evo, plata je njegova kod njega i djelo njegovo pred njim.

62:12 I oni }e se prozvati narod sveti, iskupljenici Gospodnji; a ti }e se prozvati: tra`eni, grad neostavljeni.

GLAVA 63

Ko je ono {to ide iz Edoma, iz Vosora, u crvenijem haljinama? krasno odjeven, kora-aju}i u veli-ini sile svoje? Ja sam, koji govorim pravdu i vrijedan sam spasti.

63:2 Za{to ti je crveno odijelo i haljine ti kao u onoga koji gazi u kaci?

63:3 Gazih sam u kaci, i niko izme|u naroda ne bje{e sa mnom; ali ih izgazih u gnjevu svom i potla-ih u ljutini svojoj; i krv njihova poprska mi haljine i iskaljah sve odijelo svoje.

63:4 Jer je dan od osвете u srcu mom, i do|e godina da se moji iskupe.

63:5 Pogledah, a nikoga ne bje{e da pomo`e, i za-udih se {to nikoga ne bje{e da podupre; ali me desnica moja izbavi i jarost moja poduprije me.

63:6 I izgazih narode u gnjevu svom, i opojih ih jaro}u svojom, i prolil na zemlju krv njihovu.

63:7 Pominja}u dobrotu Gospodnju, hvalu Gospodnju za sve {to nam je u-inio Gospod, i mno{-tvo dobra {to je u-inio domu Izrailjevu po milosti svojoj i po velikoj dobroti svojoj.

63:8 Jer re~e: doista su moj narod, sinovi, koji ne}e iznevjeriti. I bi im spasitelj.

63:9 U svakoj tuzi njihovoj on bje{e tu`an, i an|eo, koji je pred njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi on ih izbavi, i podi`e ih i nosi ih sve vrijeme.

63:10 Ali se odmeta{e i `alosti{e sveti duh njegov; zato im posta neprijatelj, i ratova na njih.

63:11 Ali se opomenu starijih vremena, Mojsija, naroda svojega: gdje je onaj koji ih izvede iz mora s pastirem stada svojega? gdje je onaj {to metnu usred njih sveti duh svoj?

63:12 Koji ih vodi slavnom mi{icom svojom za desnicu Mojsijevu? koji razdvoji vodu pred njima, da ste~e sebi vje~no ime?

63:13 Koji ih vodi preko bezdana kao konja preko pustinje, da se ne spotako{e?

63:14 Duh Gospodnji vodi ih tiho, kao kad stoka slazi u dolinu; tako si vodio svoj narod da ste~e sebi slavno ime.

63:15 Pogledaj s neba, i vidi iz stana svetinje svoje i slave svoje, gdje je revnost tvoja i sila tvoja, mno{tvo milosr|a tvojega i milosti tvoje? eda li }e se meni ustegnuti?

63:16 Ti si zaista otac na{, ako i ne zna Avram za nas, i Izrailj nas ne poznaje; ti si, Gospode, otac na{, ime ti je otkako je vijeka izbavitelj na{.

63:17 Za{to si nam dao da za|emo, Gospode, s putova tvojih? da nam otvrdne srce da te se ne bojimo? Vrati se radi sluga svojih, radi plemena na{-ljedstva svojega.

63:18 Zamalo naslijedi narod svetosti tvoje; neprijatelji na{i pogazi{e svetinju tvoju.

63:19 Postasmo kao oni kojima nijesi nigda vladao niti je prizivano ime tvoje nad njima.

GLAVA 64

Oda bi razdro nebesa i si{ao, da se rastope gore od tebe,

64:2 Kao {to se na ognju razgori granje i voda uzavri od ognja, da ime tvoje poznadu neprijatelji tvoji i da narodi drk}u od tebe.

64:3 Kad si ~inio strahote kojima se ne nada-smo, ti si slazio, i gore se rastapahu od tebe.

64:4 Otkako je vijeka ne~u se, niti se u{ima dozna, niti oko vidje Boga osim tebe da bi tako u-inio onima koji ga ~ekaju.

64:5 Sretao si onoga koji se raduje tvore}i pravdu; pominju te na putovima tvojim; gle, ti si se razgnjevio {to grije{ismo; da na njima jednako ostasmo, bismo se spasli.

64:6 Ali svi bijasmo kao ne-isto {to, i sva na{a pravda kao ne-ista haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja na{a kao vjetar odneso{e nas.

64:7 Nikoga ne bi da priziva ime tvoje, da ustane da se tebe dr`i, jer si sakrio lice svoje od nas i rastopio si nas bezakonjem na{im.

64:8 Ali sada, Gospode, ti si na{ otac; mi smo kao, a ti si na{ lon~ar, i svi smo djelo ruku tvojih.

64:9 Gospode, ne gnjevi se veoma, i ne pominji do vijeka bezakonja; evo, pogledaj; mi smo svi tvoj narod.

64:10 Gradovi svetosti tvoje opustje{e; Sion opustje, Jerusolim posta pusto{.

64:11 Dom na{e svetinje i na{e krasote, u kom te slavi{e oci na{i, izgorje ognjem, i sve {to nam bje{e drago potvrveno je.

64:12 Ho}e{ li se na to uzdr`ati, Gospode, i mu~ati, i jednako nas mu~iti?

GLAVA 65

Potra`i{e me koji ne pitahu za me; na|o{e me koji me ne tra`ahu; reko{ narodu koji se ne zove mojim imenom: evo me, evo me.

65:2 Vas dan pru`ah ruke svoje narodu nepokornu, koji ide za svojim mislima putem koji nije dobar,

65:3 Narodu, koji me jednako gnjevi u o~i, koji prinosi `rtve u vrtovima i kadi na opekama;

65:4 Koji sjede kod grobova i no}uju u pe}inama, jedu meso svinje}e i juha im je ne~ista u sudovima;

65:5 Koji govore: odlazi, ne dohvataj me se, jer sam svetiji od tebe. Ti su dim u nozdrvama mojim, oganj koji gori vas dan.

65:6 Eto, napisano je preda mnom: ne}u mu~ati, nego }u platiti, plati}u im u njedra.

65:7 Za bezakonja va{a i za bezakonja otaca va{i, veli Gospod, koji kadi{e na gorama, i na humovima ru`i{e me, izmjeri}u im u njedra platu za djela koja ~ini{e od po~etka.

65:8 Ovako veli Gospod: kao kad ko na|e vina u grozdu, pa re~e: ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu, tako }u u~initi radi sluga svojih, ne}u ih potrti svijeh,

65:9 Jer }u izvesti sjeme iz Jakova i iz Jude na{ljednika gorama svojim, i naslijedi}e ih izbranici moji, i sluge moje naseli}e se ondje.

65:10 A Saron }e biti tor za ovce i dolina Ahor-ska po~ivali{te za goveda narodu mojemu koji me tra`i.

65:11 A vi, koji ostavljate Gospoda, koji zaboravljate svetu goru moju, koji postavljate sto Gadu i ljevate naljev Meniju,

65:12 Vas }u izbrojiti pod ma~, i svi }ete pripasti na klanje, jer zвах a vi se ne odzivaste, govorih a vi ne slu{aste, nego ~iniste {to je zlo preda mnom i izabraste {to meni nije po volji.

65:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: gle, sluge }e moje jesti, a vi }ete gladovati; gle, sluge }e moje piti, a vi }ete biti `edni; gle, sluge }e se moje veseliti, a vi }ete se stidjeti.

65:14 Gle, sluge }e moje pjevati od radosti u srcu, a vi }ete vikati od `alosti u srcu i rida}ete od tuge u duhu.

65:15 I ostavi}ete ime svoje izbranima mojim za uklin; i Gospod }e te Bog ubiti, a sluge }e svoje nazvati drugim imenom.

65:16 Ko se uzblagosilja na zemlji, blagosilja}e se Bogom istinijem; a ko se uskune na zemlji, kle}e se Bogom istinijem; jer }e se prve nevolje zaboraviti i sakrivene }e biti od o~iju mojih.

65:17 Jer, gle, ja }u stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i {to je prije bilo ne}e se pominjati niti }e na um dolaziti.

65:18 Nego se radujte i veselite se do vijeka radi onoga {to }u ja stvoriti; jer gle, ja }u stvoriti Jerusolim da bude veselje i narod njegov da bude radost.

65:19 I ja }u se veseliti radi Jerusolima, i radova}u se radi naroda svojega, i ne}e se vi{e ~uti u njemu pla~ ni jauk.

65:20 Ne}e vi{e biti ondje maloga djeteta ni starca koji ne bi navr{iio dana svojih; jer }e dijete umirati od sto godina, a grje{nik od sto godina bi}e proklet.

65:21 I oni }e graditi ku}e i sjedje}e u njima; i sadi}e vinograde i je{e rod njihov.

65:22 Ne}e oni graditi a drugi se naseliti, ne}e saditi a drugi jesti, jer }e dani narodu mojemu biti kao dani drvetu, i izbranicima }e mojim ovet{ati djela ruku njihovijeh.

65:23 Ne}e raditi uzalud, niti }e ra|ati za strah, jer }e biti sjeme blagoslovenijeh od Gospoda, i nabra`je }e njihovo biti s njima.

65:24 I prije nego povi~u, ja }u se odazvati; jo{ }e govoriti, a ja }u usli{iti.

65:25 Vuk i jagnje zajedno }e pasti, i lav }e jesti slamu kao vo; a zmiji }e biti hrana prah; ne}e uditi ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, veli Gospod.

GLAVA 66

Ovako veli Gospod: nebo je prijesto moj i zemlja podno`je nogama mojim: gdje je dom koji biste mi sazidali, i gdje je mjesto za moje po~ivanje?

66:2 Jer je sve to ruka moja stvorila, to je postalo sve, veli Gospod; ali na koga }u pogledati? na nevoljnoga i na onoga ko je skru{ena duha i ko drk}e od moje rije~i.

66:3 Ko kolje vola, to je kao da ubije ~ovjeka; ko kolje ovcu, to je kao da zakolje psa; ko prinosi dar, to je kao da prinese krv svinje}u; ko kadi kadom, to je kao da blagoslovi idola. To oni izabra}e na putovima svojim, i du{i se njihovoj mile gadovi njihovi.

66:4 Izabra}u i ja prema nevaljalstvu njihovu, i pusti}u na njih ~ega se boje; jer zвах a niko se ne odazva, govori a oni ne slu{a}e, nego ~ini}e {to je zlo preda mnom i izabra}e {to meni nije po volji.

66:5 Slu{ajte rije~ Gospodnju, koji drk}ete od njegove rije~i: bra}a va{a, koja mrze na vas i izgone vas imena mojega radi, govore: neka se poka`e slava Gospodnja. I pokazaje se na va{u radost, a oni }e se posramiti.

66:6 Vika ide iz grada, glas iz crkve, glas Gospodnji koji pla}a neprijateljima svojim.

66:7 Ona se porodi prije nego osjeti bolove, prije nego joj do|o}e muke, rodi djeti}a.

66:8 Ko je igda ~uo to? ko je vidio tako {to? Mo`e li zemlja roditi u jedan dan? mo`e li se narod roditi ujedanput? a Sion rodi sinove svoje ~im osjeti bolove.

66:9 Eda li ja, koji otvaram matericu, ne mogu roditi? veli Gospod: eda li }u ja, koji dajem da se ra|a, biti bez poroda? veli Bog tvoj.

66:10 Radujte se s Jerusalimom i veselite se u njemu svi koji ga ljubite; radujte se s njim svi koji ga `alite.

66:11 Jer }ete sati sise od utjehe njegove, i nasiti}ete se, sa}ete i nasla|iva}ete se u svjetlosti slave njegove.

66:12 Jer ovako veli Gospod: gle, ja }u kao rije~ku dovesti k njemu mir i slavu naroda kao potok bujan, pa }ete sati; bi}ete no{eni na rukama i milovani na koljenima.

66:13 Kao kad koga mati njegova tje{i tako }u ja vas tje{iti, i utje{i}ete se u Jerusalmu.

66:14 Vidje}ete i obradova}e se srce va}e i kosti }e se va}e pomladiti kao trava, i zna}e se ruka Gospodnja na slugama njegovijem i gnjev na neprijateljima njegovijem.

66:15 Jer, gle, Gospod }e do}i s ognjem, i kola }e mu biti kao vihor, da izlije gnjev svoj u jarosti i prijetnju u plamenu ognjenom.

66:16 Jer }e Gospod suditi ognjem i ma~em svojim svakom tijelu, i mnogo }e biti pobijenijeh od Gospoda.

66:17 Koji se osve{tavaju i koji se o~i}aju u vrhovima jedan za drugim javno, koji jedu meso svinje}e i stvari gadne i mi}e, svi }e izginuti, veli Gospod.

66:18 A ja znam djela njihova i misli njihove, i do}i }e vrijeme, te }u sabrati sve narode i jezike, i do}i }e i vidje}e slavu moju.

66:19 I postavi}u znak na njih, i posla}u izme|u njih koji se spasu k narodima u Tarsis, u Ful i u Lud, koji nate`u luk, u Tuval i u Javan i na daljna ostrva, koja ne ~u}e glasa o meni niti vidje}e slave moje, i javlja}e slavu moju po narodima.

66:20 I svu }e bra}u va{u iz svijeh naroda dovesti Gospodu na dar na konjima i na kolima i na no-

silima i na mazgama i na kamilama ka svetoj gori
mojoj u Jerusolim, veli Gospod, kao {to prinose si-
novi Izrailjevi dar u ~istu sudu u dom Gospodnji.

66:21 I izme|u njih }u uzeti sve{tenike i Levite,
veli Gospod.

66:22 Jer kao {to }e nova nebesa i nova zemlja,
{to }u ja na~initi, stajati preda mnom, veli Gospod,
tako }e stajati sjeme va{e i ime va{e.

66:23 I od mladine do mladine, i od subote do
subote dolazi}e svako tijelo da se pokloni preda
mnom, veli Gospod.

66:24 I izlazi}e i gleda}e mrtva tjelesa onijeh
ljudi koji se odmetnu{e od mene; jer crv njihov ne-
}e umrijeti i oganj njihov ne}e se ugasiti, i bi}e
gad svakom tijelu.